

"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini
- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea-Codreanu -

Anul VII, Nr. 89, **DECEMBRIE 2010** *Apare DUPĂ data de 20 a lunii* **2,5 lei**

Director: NICADOR ZELEA-CODREANU **Redactor şef: Nicoleta Codrin**

RELAŢII CU PUBLICUL:
ÎN FIECARE VINERI, ORELE 15–17, Str. Mărgăritarelor nr. 6, sect. 2, Buc.; **tel.:** (021) 2425471 sau 0745074493
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com; **site: www.zelea-codreanu.com**

CUPRINS:

Editorial: AXIOMA CĂLCÂIULUI IUDAIC

O nouă întâmplare vine să tulbure oribilul "somn al raţiunii" în care se scaldă ultimele rămăşiţe ale conştiinţei naţionale a poporului român.

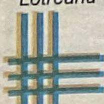
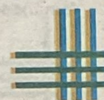
Indiscutabil, orice ocazie este bună pentru a demonstra celor ce se obosesc să înţeleagă ceva, cine este stăpânul acestei ţări, stăpân care monitorizează orice moment al vieţii noastre şi în a cărui practică a intrat umilirea noului tip de "dizident" apărut în noile circumstanţe. "Umilirea" de care aminteam începe cu ostracizarea îndrăzneţului şi poate ajunge până la anihilarea fizică, precum în unele cazuri despre care a vorbit şi publicaţia noastră când a dezvăluit soarta editorilor operei politice a lui Eminescu în anii 80. Citez: *"Cert este că, într-un timp scurt, prof. universitar Pompiliu Marcea este găsit înecat într-un lac din marginea Bucureştiului; poetul antisemit Ion Lotreanu a fost găsit spânzurat, iar unul dintre editorii operelor lui Eminescu, Al. Oprea, a fost găsit mort în baie, asfixiat."* (Arhiva S.R.I., fond D, Dosar 10966, vol. F2)

Dar să revenim în anul de graţie 2010, noiembrie 21: în cadrul emisiunii *"Profesioniştii"*, maestrul ION CRISTOIU, ziarist, scriitor, istoric, importantă personalitate de opinie în tumultoasa viaţă social-politică de azi, încalcă codul tăcerii impus de forţele iudaice, declarându-şi admiraţia faţă de Corneliu Zelea-Codreanu.

Nu era prima dată când îşi exprima admiraţia faţă de cel ce a fost una din marile personalităţi politice româneşti interbelice, apreciată postum de mulţi istorici ca depăşind prin importanţa şi unicitatea mesajului său politic graniţele geografice, timpul fiind un element de confirmare a relaţiei dintre teorie şi practică a doctrinei şi ideologiei legionare.

Bineînţeles, nu astfel de aprecieri şi-a permis dl. CRISTOIU: este, fără doar şi poate, singurul care a îndrăznit să calce *omerta*. (continuare în pag. 2)

Nicador Zelea-Codreanu

AXIOMA CĂLCÂIULUI IUDAIC

(continuare din pag. precedentă)

Îl citez: "*Ea* (d-na Eugenia Vodă, realizator de emisiune la TVR 1) *m-a întrebat ce părere am de Corneliu Zelea-Codreanu, ca pe un om care nu numai că a vrut să scrie o carte, dar a şi publicat documente despre Corneliu Zelea-Codreanu. Şi i-am spus* ***că sunt un admirator al lui Corneliu Zelea-Codreanu*** *pe o dimensiune, dimensiunea anticorupţiei.* ***N-am găsit un document în arhivele Siguranţei că ar fi fost corupt; a introdus onoarea într-o lume politicianistă unde nu a existat onoare*** *şi a rezistat cântecelor de sirenă ale lui Carol al II-lea,* ***am şi publicat o scrisoare a lui, în premieră, în care îi răspunde lui Carol al II-lea că nu vrea să vină în audienţă, deşi Carol încerca să îl aducă la putere.***"

Ne permitem aici scurte comentarii: după ce, ani de zile, dl. CRISTOIU a declarat "în dreapta şi stânga", în multe ocazii, că va scrie o carte despre Corneliu Zelea-Codreanu: iată că se declară în public ***"un om care a vrut să scrie o carte"***.

Noi ce să credem? **Ne punem îndreptăţita întrebare: *Ce - sau cine - l-a determinat să renunţe la proiect, după ce*** *"am lucrat la o carte despre Corneliu Zelea-Codreanu şi chiar am aici toate dosarele lui de la Siguranţă, cele 24 de volume, le-am citit în arhiva SRI, le-am tras la xerox pe banii mei şi le-am şi fişat şi am vrut să scriu o carte. În stilul meu, am început, am scris, a venit alt proiect* **(???)**, *am renunţat la proiectul acesta."*

Când eşti atât de avansat în scrierea unei lucrări şi deodată renunţi la toată munca ta de ani de zile, fără a încerca măcar să-ţi justifici hotărârea, daţi-ne voie nouă, cei care la rândul nostru "monitorizăm" toate acţiunile opresive ale "autorităţii" iudaice, să atribuim gestul d-lui Cristoiu unor mari presiuni.

Şi continuăm să îl cităm pe dl. Cristoiu:

"Am formulat o teză care şi acum îmi place: nu pot să îl judec pe Corneliu Zelea-Codreanu pentru că nu a ajuns la guvernare. Câtă vreme nu a ajuns la guvernare, nu pot să pun pe seama lui ceea ce a făcut Horia Sima. Am avut la Zig-zag emisiuni chiar cu legionari, deci nu era vorba nici de poziţia lui Codreanu faţă de evrei, nici dacă a făcut sau nu asasinate [dacă aşa e citatul, asta e, dar nu are nicio logică...], era vorba de o anumită dimensiune."

Şi comentariul nostru: **din punctul de vedere al Ocultei, dl. CRISTOIU calcă iar în străchini, promovează ideea adevăratei Mişcări Legionare, care nu poate accepta, nu îşi poate însuşi cocoaşa simistă.**

Cum poţi să îl faci pe Corneliu Zelea-Codreanu responsabil de tot ce se petrece la doi ani după asasinarea lui?

Ura feroce a evreimii împotriva lui nu este o justificare, ura înlătură orice fel de logică.

Ideea că ar fi lăsat o moştenire ideologică responsabilă de crimele patronate de HORIA SIMA este o diversiune atât de evidentă, încât anulează din start varianta aceasta.

Argumentele noastre sunt pe cât de logice, pe atât de veridice, probate de desfăşurarea evenimentelor, consemnate de istorie: principalii capi ai Mişcării Legionare fuseseră asasinaţi, începând cu Corneliu Zelea-Codreanu în nov. 1938 şi continuând cu masacrul dezlănţuit de Carol al II-lea în sept. 1939.

HORIA SIMA, în slujba serviciilor secrete conduse de Mihail Moruzov, dovedit, nu are altă relaţie cu Mişcarea Legionară decât aceea că, pătrunzând cu răbdare şi perseverenţă în interiorul ei, mimează însuşirea sinceră a principiilor care au dirijat şi dirijează gândirea şi comportamentul legionarului.

Dacă ne obosim să analizăm comportamentul acestui impostor, nu vom fi deloc surprinşi să constatăm că el se situează undeva între aşa-numitul "revoluţionar de profesie şi fratele său, anarhistul.

Nici una dintre soluţiile de accedere la putere şi de conducere a treburilor publice gândite şi practicate de **HORIA SIMA** nu are o rezolvare constructivă. **La el totul se rezolvă prin asasinate, atentate, lovitură de stat. Pentru oricine are un minim bagaj de cunoştinţe despre rezolvarea problemelor de supravieţuire a neamului românesc, propusă de Mişcarea Legionară, ştie că astfel de soluţii nu făceau parte din programul politic al Mişcării.**

Faptul că, **după cum constată şi dl. ION CRISTOIU din documentele aflate la arhiva SRI, Corneliu Zelea-Codreanu refuză accederea la putere, propusă indirect de Carol al II-lea,** întăreşte afirmaţia acestuia că **singura cale de acces la putere a Mişcării era calea legală, constituţională**, calea alegerilor democratice.

Trebuie să fii ori răuvoitor mincinos, ori imbecil, ca să încerci să atribui o altă faţă lucrurilor.

Este absolut imposibil de înţeles şi de acceptat poziţia aşa-zişilor simişti, a aşa-zişilor legionari care, prin acceptarea şi chiar supraaprecierea activităţii lui HORIA SIMA, fac jocul tuturor duşmanilor Mişcării, acceptând trecerea în responsabilitatea adevăratei Legiuni a crimelor lui HORIA SIMA.

Acest comportament vizează o inconştienţă absolut criminală şi, având în vedere că este practicat de oameni "în toate minţile", nu rămâne decât cealaltă alternativă: trădarea!!!

Dar să revenim la diversele declaraţii ale d-lui ION CRISTOIU.

I se pune întrebarea: *"Credeţi că piaţa de idei din România riscă să devină monopolul unei singure grupări, care dă note tuturor?"* (O întrebare cât o acuzare!)

Îl cităm pe dl. Ion Cristoiu: *"De acord, eu cred că există acest monopol al unei grupări, care deţine adevărul, ea ştie... Iar în scrisoarea aceea se spun multe prostii din punct de vedere istoric, precursor al Holocaustului... Mişcarea Legionară nu a fost condamnată la Nürnberg, nu are nici o legătură, aş putea să le ţin o lecţie, că de fapt Hitler nu a avut deloc încredere în Codreanu, că el nu avea nevoie de un nebun, era mai romantic, aşa... Hitler a colaborat cu Carol al II-lea, dovadă că ei nu au făcut mare lucru după ce a fost asasinat. Aş putea să discut despre faptul că, totuşi,* ***mai ticălos a fost Armand Călinescu, care în calitatea lui de ministru de Interne a practicat teroarea de stat împotriva Mişcării Legionare.***

Actul terorist individual este una - şi probabil că din nou o să îndignez - nici în cazul lui I. Ghe. Duca, nici în cazul lui Armand Călinescu, ei nu au plecat, au rămas acolo **(n.n.:** se referă la atentatori).

Şi I. Gh. Duca, şi Armand Călinescu au comis adevărate crime. ***Una este că Armand Călinescu stătea în birou şi a dat ordin ca legionarii să fie strangulaţi în pădurea de la Tâncăbeşti, ceea ce este o crimă, şi alta este dacă Armand Călinescu se ducea singur cu pistolul.***

Mi se pare o aberaţie, pentru că eu cred că putem discuta în România pro şi contra despre Ben Laden. Este singura modalitate, în lumea aceasta aşa-zisă liberă, de a dezvălui adevărul.

Repet, la tezele mele se putea reacţiona, se puteau scrie 5.000 de eseuri şi chiar o carte, şi poate era mai de folos." - închei citatul, fără comentarii.

Ce trebuie subliniat ca fiind de importanţă capitală? Se poate remarca, analizând lucrurile chiar şi superficial, că în conştiinţa maestrului aprecierile au o anumită evoluţie, strict legată de studiul întreprins. Cu cât cunoaşte mai multe lucruri despre Corneliu Zelea-Codreanu, descoperă că tot ce ştia, tot ce se serveşte ca informaţie chiar şi unui intelectual, se rezumă la afirmaţii fără acoperire, la acuzaţii fără nici o justificare, de genul **comunicatului de presă al TVR** - citez: *"...crimele împotriva umanităţii ce au marcat perioada neagră din istoria ţării, de care Mişcarea Legionară este considerată responsabilă..."* - închei citatul.

Pe ce temei se face această acuzaţie? Care sunt "crimele împotiva umanităţii", clamate de un imbecil oarecare? De cine şi în ce temei "este considerată responsabilă"?

Trăim oare un coşmar? Să fie oare la cârma ţării comandoul criminal, responsabil de moartea a sute de mii de români în anii 50, Ana Pauker, Luca Laszlo, Burăh Tescovici (Teohari Georgescu), Iacob Broitman (Iosif Chişinevschi), Grunberg Boris, Bodnarenko Pentelei (Pantiuşa) - cinci evrei şi un secui iudaizat?

Dacă suntem conduşi de alte persoane decât cele pe care le cunoaştem oficial, ca şanse avem să supravieţuim ca naţie?

Groaza cu care TVR îşi cere scuze unei entităţi nevăzute certifică totuşi existenţa ei.

Mai mult decât atât, încercând să dreagă borşul, în compensaţie **trimite o echipă în Statele Unite să îi ia un interviu unui evreu prezentat drept singurul supravieţuitor al catastrofei scufundării vasului "STRUMA"** care făcea naveta între Constanţa şi Haifa în timpul războiului. Faptul că televiziunea naţională îşi asumă acest demers nu poate decât să te ducă cu gândul că ar avea o oarecare responsabilitate în tragedia de pe "Struma".

În realitate, România, în plin război mondial împotriva iudeo-bolşevismului, dintr-un umanism astăzi contestat de autorităţile evreieşti, a acceptat să închidă ochii la traficul de evrei care se salvau de furia dezlănţuită a nazismului, fugind prin Marea Neagră, recte portul Constanţa, cu destinaţia Haifa, în Palestina, colonie britanică. Şi, ajungând acolo, evreii colonizau teritoriile care, după război, au devenit Israel.

Naveta cu refugiaţi era coordonată de organizaţii evreieşti, vasul "Struma" era bulgăresc şi catastrofa s-a produs în plină mare cînd un submarin sovietic, deci nu românesc, nu german, ci pur şi simplu sovietic, a torpilat vasul.

România nu a avut absolut nici un rol în desfăşurarea lucrurilor şi gestul TVR este unul de umilinţă, dispusă la orice, numai să capete iertarea... şi iar te întrebi: ***A cui iertare?*** **Vezi bine, a evreimii.** Care evreime, a celor zece mii de bătrâni declaraţi cu orice ocazie că s-ar afla în România?

Orícum o dai, nu se potriveşte. Tu, stat român, dispus să omori prin foamete şi frig mai multe milioane de pensionari de aceeaşi vârstă?

Dar să revenim la gestul "monstruos" al d-lui Ion Cristoiu, acela de a declara că, după studii de ani de zile, devine "un admirator al lui Corneliu Zelea-Codreanu".

Consiliul Naţional al Audiovizualului sancţionează postul public de televiziune cu "somaţie publică". Pentru ce? Nu o să vă vină să credeţi: emisiunea a încălcat "principiul echilibrului" - adică trebuia să fie acolo o persoană care să apere interesele evreieşti!!

Motivaţia este de o infantilitate şi lipsă de logică inacceptabile. Un interviu cu un invitat este forma consacrată de ani de zile a acestei emisiuni. În ce situaţie prevezi existenţa unei a două persoane, care să asigure, cum citam mai sus, "principiul echilibrului"? ***Când de ani de zile EUGENIA VODĂ practică acest sistem de emisiune, CNA o sancţionează că nu a avut prevederea de a face o schimbare, chemând, să zicem, un evreu care să combată poziţia faţă de Căpitan a d-lui ION CRISTOIU?!***

Dacă d-na Eugenia Vodă m-ar fi chemat pe mine, probabil că putea să-şi închipuie că voi scoate flăcări pe nas şi ar fi trebuit să fie acolo un pompier, mai mult sau mai puţin evreu, care să echilibreze situaţia. Dar dl. ION CRISTOIU, autodeclarat în orice situaţie om de stânga, era exclus să trezească suspiciunile cuiva.

Ce a urmat după această emisiune este de natură a trezi într-adevăr antisemitismul oricărui om cu judecată normală: toată sarabanda de scuze cu lacrimi în ochi ale televiziunii publice...

Apare şi figura care pentru mine personal este odioasă, dl. NICOLAE MANOLESCU, a cărui evoluţie politică, socială şi profesională de după 1990 se împleteşte cu articolele de cea mai joasă speţă şi lipsite de orice suport ştiinţific la adresa Mişcării Legionare. Domnia sa, atent la oportunităţile favorabile carierei sale, nu ar fi putut pierde ocazia de a-şi reîncărca conturile mai mult sau mai puţin virtuale.

Nu putea lipsi din tacâm chestiunea de sorginte comunistă cu scrisorile de protest, despre care dl. Cristoiu vorbeşte cu farmec. Îl citez: "... ***proteste şi scrisori semnate de neica-nimeni;*** *pe unii dintre ei îi ştiu, au colaborat cu mine şi nu cred că ei ştiu cine a fost Corneliu Zelea-Codreanu. Nu poţi să semnezi o scrisoare de protest împotriva unui om care chiar a studiat problema respectivă, fără să ştii ceva despre ea. Poetese, mătuşi, piţifelnici semnează, e un fenomen, eu n-am semnat niciodată scrisori de protest...*

(continuare în pag. 3)

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE – ŞTIRI LUNA DECEMBRIE

Bill Gates nu este atât de deştept

În general, putem spune că ne bucurăm de punctele slabe ale duşmanilor noştri. Prin ele se arată mila lui Dumnezeu, care ne dă o şansă de supravieţuire, chiar dacă nu suntem grozav pregătiţi. Atunci când un duşman nu numai că are un punct slab, dar nici nu-l vede, perseverând într-o greşeală fără să înveţe din ea, este o favoare nesperată a sorţii.

Când inamicul este un evreu, punctul lui slab este, de cele mai multe ori, obrăznicia. Atunci când se crede stăpân pe situaţie, după ce a luptat numai în întuneric ocult, el şi cine ştie câte zeci de generaţii înaintea lui, nu se mai poate abţine şi îşi trâmbiţează insolent victoria, precum şi modul josnic în care îşi închipuie că a obţinut-o. De multe ori evreii au pierdut avantaje câştigate prin uneltiri îndelungate, de generaţii, printr-un simplu acces de infatuare nesimţită, prin care se dădeau de gol. Dacă, printr-o analogie, evreii ar fi cocoşi, chiar şi un singur "cucurigu" le-ar putea fi fatal.

Calomniem pe cineva? Nu, Bill Gates s-a calomniat singur, ba chiar în public şi în mod intenţionat, pentru că, dacă ar fi făcut-o în baie, de unul singur, noi nu am fi aflat.

Este o prostie colosală să dai pe faţă asemenea planuri, tocmai tu, marea celebritate de la Microsoft, atâta timp cât nu te obliga nimeni să dai din gură, când puteai să taci şi să unelteşti mai departe fără să te întrebe nimeni nimic! **Cum spuneam, spectaculoasa, absurda obrăznicie evreiască, în lumina reflectoarelor. Filmul, vă rog!** (detalii şi înregistrări video ale discursului ţinut de Bill Gates la adresa de internet: http://www.infowars.com/bill-gates-says-vaccines-can-help-reduce-world-population/)

În cadrul unei conferinţe TED (Technology, Entertainment & Design) de la începutul lunii octombrie a.c., **dl. BILL GATES abordează problema emisiilor de CO2** şi a efectului acestora asupra evoluţiei climei terestre. El prezintă următoarea formulă de urmărire a emisiilor de CO2: P (populaţia globului) x S (cuantumul de servicii aferente unei persoane) x E (energia cheltuită pentru respectivele servicii) x C (cantitatea de CO2 emisă pentru obţinerea unei unităţi de energie). **Apoi GATES descrie modul în care primul factor, al populaţiei, ar putea fi redus:**

"Lumea de astăzi are <u>6,8 miliarde de oameni</u> [...] număr ce va ajunge până la aprox. 9 miliarde.

Acum, <u>dacă facem o treabă foarte bună cu noile vaccinuri, cu serviciile medicale</u>, cu serviciile de sănătate reproductivă, <u>am putea</u>, cel mai probabil, <u>să reducem acest număr</u> cu 10 sau 15%." !!!

Miliardarul MICROSOFT nu s-a bâlbâit, nu s-a exprimat greşit şi se poate presupune că nu fumase haşiş înainte de conferinţă, prin urmare trebuie să îl luăm în serios.

Dacă **vaccinurile sunt utilizate pentru reducerea populaţiei,** ar fi posibile trei moduri în care acestea să facă "o treabă foarte bună": **(1)** uciderea lentă, cu efecte peste, să zicem, cel puţin 10 de ani, prin accelerarea unor boli degenerative (de îmbătrânire); **(2)** reducerea fertilităţii şi, prin urmare, a natalităţii în întreaga lume (în plus, există dovezi că vaccinurile pot provoca avorturi spontane); **(3)** sporirea ratei de deces în cazul unei viitoare pandemii.

Vaccinările pe scară largă ar putea fi urmate de eliberarea intenţionată a unui anumit virus, ducând la moartea milioanelor de oameni al căror sistem imunitar a fost slăbit tocmai prin vaccinare. Nimic surprinzător: orice specialist ar recunoaşte că există efecte adverse la orice vaccin. Puţini ar îndrăzni, totuşi, să admită că vaccinul însuşi este de cele mai multe ori un factor de risc, nu de combatere a riscului.

Deloc întâmplător, **Fundaţia *"Bill şi Melinda Gates"* a finanţat programe de vaccinare** de sute de milioane de dolari în întreaga lume. De asemenea, a investit alte milioane de dolari în tehnologii de sterilizare care au fost numite soluţii de "castrare temporară". Nu ştim dacă au fost "castraţi temporar" bărbaţi şi femei care chiar îşi doreau contraceptive eficace pentru o viaţă de sex fără griji, sau dacă este vorba de campaniile de vaccinare criminală din Filipine sau, mai recent, Argentina şi Brazilia. În aceste cazuri s-au folosit vaccinuri asemănătoare cu Gardasilul de la noi, anihilându-se fertilitatea feminină prin generarea unor anticorpi care atacau indirect sarcina. Numeroase cupluri care ar fi dorit să aibă copii nu au mai putut avea.

Acţiunile acestei fundaţii "filantropice" sunt, aşadar, într-o concordanţă perfectă cu formula pentru reducerea emisiilor de CO2 menţionată de Bill Gates în discursul său.

Această poveste nu are nimic spectaculos în sine, deoarece **planurile de reducere a numărului de oameni trăitori pe planetă au răsuflat demult.** Pretextul, dovedit a fi mincinos, al riscurilor cauzate de bioxidul de carbon, "efectul de seră", "încălzirea globală" şi alte clişee mediatice au fost uzate deja până la tocire, pentru trei mari scopuri: (1) frânarea dezvoltării industriale a unor state din lumea a treia, care aveau potenţialul de a ajunge din urmă şi depăşi statele deja industrializate (principalele fiefuri ale puterii iudaice în lume); (2) ce am discutat mai sus, justificarea acţiunilor de scădere a populaţiei Pământului şi (3) menţinerea unui climat de vulnerabilitate şi panică, prin care să se deturneze atenţia opiniei publice de la adevăratele pericole, cum ar fi **destructurarea civilizaţiei actuale şi înlocuirea ei cu sclavagismul făţiş.**

Este de remarcat faptul că, în esenţă, ***însăşi actuala criză mondială serveşte aceluiaşi scop: să-i ţină pe cât mai mulţi cu capul în nisip, ca să nu vadă ceea ce nu trebuie văzut.***

Sunt necesare o serie de lămuriri cu privire la persoana şi statutul evreului BILL, pentru a pune această autodemascare într-un context adecvat. **Aşadar, BILL GATES:**

(1) Nu este şi nu a fost un geniu al informaticii, ci probabil doar rezonabil de competent.

MICROSOFT nu a creat niciodată produse măcar apropiate calitativ de ale concurenţei - în special versiunile Windows au fost eşecuri, impuse numai prin manipulări groteşti ale pieţei. Pe de altă parte, MSDOS (Micro Soft Disk Operating System), cu care s-a lansat gigantul comercial, a fost într-adevăr un produs de calitate, însă nu a fost creat de Microsoft, nicidecum de Gates însuşi. Primul succes al Microsoft a fost că a cumpărat drepturile asupra acelui sistem de la nişte informaticieni mult mai talentaţi, dar fără perspective de piaţă.

(2) Nu este şi nu a fost cel mai bogat om din lume. Averea lui a fost estimată la zeci de miliarde de dolari, dar avem toate motivele să credem că un număr foarte mic de bancheri evrei deţin MAJORITATEA BANILOR EXISTENŢI ÎN ECONOMIA MONDIALĂ, ceea ce ar lăsa averea lui Bill în coada unui clasament destul de lung, în caz că este atât cât şi-a declarat-o. Rotschild, Rockefeller etc...

(3) Nu este şi nu a fost un mare geniu al comerţului, însuşire datorită căreia să-şi fi câştigat averea (pentru că nu am spus că ar fi chiar sărac...). În ciuda faptului că, probabil, numai Dumnezeu mai poate opri cuţitul evreiesc ajuns la jugulara umanităţii, nu ne-ar surprinde să aflăm că ultimele generaţii de iudei nu au dat nici un geniu, nici măcar unul singur. În orice caz, **persoane ca Bill Gates, Warren Buffett sau George Soros au avut parte de un sprijin financiar şi informaţional inimaginabil, pentru ca ei să ajungă ceea ce sunt astăzi: pârghii şi ciocane cu care iudaismul mondial suceşte sau striveşte orice nu-i convine de pe mapamond.**

Cu alte cuvinte, **<u>lipsa unei reacţii masive la trăncăneala întemeietorului Microsoft nu se datorează subtilităţii cu care acesta ar fi ascuns idei monstruoase într-o conferinţă aparent civilizată. Nicidecum: mesajul este monstruos şi arată ca atare, deloc subtil,</u>** tot aşa cum şi "generozitatea" donaţiilor pentru aşa-numitul progres al medicinei reprezintă o abjecţie fără margini, câtuşi de puţin subtilă.

<u>Nu se reacţionează pentru că...?</u>

<u>Pentru aceleaşi motive</u> pentru care sunt tolerate toate câte le avem de suferit: **<u>dezbinarea şi laşitatea generalizată,</u>** clocite încă de la Revoluţia zisă "Franceză", punctele NOASTRE slabe, pe care NICI NOI nu le mai corectăm odată. **Prin ele evreii se bucură** de mila aparentă a dumnezeului lor drăcesc, **reuşind să-şi sporească supremaţia chiar dacă nu este mare lucru de capul lor.**

"Agenţia de ştiri Garda de Fier"

***

AXIOMA CĂLCÂIULUI IUDAIC (continuare din pag. 2)

Probabil că este un fel de reţea dintr-asta: Alo! Nu vrei să semnezi scrisoarea asta? Şi el zice: da, şi o semnează fără să ştie despre ce este vorba." - închei citatul care mai conţine destule lucruri acuzatoare la adresa iudeo-democraţiei care ni se serveşte ca ultima masă condamnatului la moarte.

Şi nu este destul: ***"Dilema veche"*** scoate de la naftalină un articol al decedatului (2001) domn ZIGU ORNEA, bun la toate când este de demonstrat cât ticăloşi au fost, sunt şi vor fi românii. Articolul domniei sale are rolul petardei în manevrele militare: să facă mult zgomot şi mult fum, adică să creeze iluzia eficienţei, atunci când toată lumea ştie că este o păcăleală.

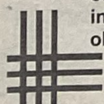
De mic copil am fost obişnuit să accept ca pe ceva de la sine înţeles că evreii sunt inteligenţi. Cu cât a trecut timpul, observând, fără o preocupare specială, diverse atitudini şi în special comportamente ale "conaţionalilor" noştri, am avut o... adevărată "decepţie"? O adevărată bucurie, mai degrabă!

Toată această tevatură stârnită cu ocazia interviului d-lui ION CRISTOIU nu face decât să aducă la cunoştinţa unui enorm număr de români - şi nu numai - adevăruri indiscutabile, dar şi să îi facă conştienţi pe mulţi "indiferenţi" de starea de dependenţă a poporului român faţă de pretenţiile, planurile şi bunul plac al colosului mondial iudaic. Cunosc perfect mentalitatea acestora din comportamentul lor în situaţia în care deţin într-un fel oarecare controlul sau îşi închipuie acest lucru. Avem exemplu adevăratele grozăvii din Fâşia Gaza.

Ar fi bine să mai reflectaţi asupra problemei: România nu este nici Fâşia Gaza, nici viitorul Israel european. S-ar putea să vă îngăduim pe lângă noi, când vom constata că nutriţi bune sentimente.

Românii sunt sătui de stăpâniri străine!
Aviz amatorilor!

P.S. Zece personalităţi ale vieţii publice româneşti au semnat o scrisoare de protest în legătură cu acest caz, dar aţi ghicit: nu în apărarea d-lui ION CRISTOIU (nu ştiu de ce lucru grav se făcea vinovat), ci în apărarea d-nei Eugenia Vodă. D-nul Cristoiu în una din declaraţiile sale face cunoscut faptul că distinsa doamnă este căsătorită cu un evreu al cărui tată a fost deportat. S-ar părea, după ultimele informaţii, că mariajul nu mai funcţionează, lucru pe care semnatarii l-au ignorat şi eu bănuiesc că dacă ar fi ştiut acest lucru, nu mai protestau. Dintre semnatarii mai cunoscuţi: Marie-France Ionesco, Gabriel Liiceanu, Cristian Mungiu, Lucian Pintilie, Andrei Pleşu, Cornel Porumboiu, Silviu Purcărete ş.a.

Reportaj

CORNELIU ZELEA-CODREANU, MEREU PREZENT

Duminică, 28 noiembrie 2010. Sfârşit de toamnă... Cerul îşi leagănă norii plumburii peste ţară.

Undeva, într-un colţ de Bucureşti, pe Calea Griviţei, un autocar îşi aşteaptă răbdător călătorii.

Soseau cerniţi, unul câte unul sau în grupuri de câte două, trei personae şi îşi ocupau tăcut locurile, la început pe scaune, apoi, când acestea s-au ocupat, în picioare, om lângă om. Toţi simţeau nevoia să fie aproape unul altuia în această zi tristă în care se comemorau 72 de ani de la sinistrul, revoltătorul asasinat politic a 14 legionari, în frunte cu Şeful Mişcării, Corneliu Zelea Codreanu, "Căpitanul".

Autocarul, plin până la refuz cu oameni cu dragoste de ţară şi neam, de istorie şi adevăr, tineri şi batrani, se îndreptau spre localitatea Tâncăbeşti, pata neagră pe harta României, locul de supliciu şi de tragic sfârşit al celor 14 eroi şi martiri ai neamului românesc.

La marginea pădurii mai erau câteva sute de adevăraţi români, tineri avizi de adevăr şi dreptate, vârstnici purtători ai racilelor unor ani grei de temniţă şi represiune, de speranţă, de deznădejde şi crudă resemnare, doritori de lumină şi de descătuşare.

Cerul a început să plângă, solidar cu durerea colectivă, scăldând cu lacrimi Dumnezeieşti capetele plecate cu smerenie..

Preotul Marian, ca întotdeauna nelipsit de la comemorare, a oficiat slujba religioasă peste tăcerea de mormânt a participantilor, tăcere care îşi striga revolta şi neputinta doar din priviri. Prin ochii bătrânilor se derulau, ca într-un film, anii grei de temnita şi suferinţă, de umilire şi prigoană, de credinţă şi demnitate.

Apoi s-a făcut apelul martirilor asasinaţi în floarea vârstei şi rămaşi astfel pentru totdeauna tineri. Au fost strigate cele 14 nume, începând cu CORNELIU ZELEA CODREANU, continuând cu NICOLAE CONSTANTINESCU, ION CARANICA, DORU BELIMACE, ION CARATĂNASE, IOSIF BOZÂNTAN, ŞTEFAN CURCĂ, ION PELE, ION GRIGORE STATE, ION ATANASIU, BOGDAN GAVRILĂ, RADU VLAD, ŞTEFAN GEORGESCU, ION TRANDAFIR, aprizându-se câte o făclie pentru fiecare din ei.

Cu acelaşi imbold interior, cu aceeaşi linişte perpetuă, cu aceeaşi sacră devoţiune, din piepturile bătrâne şi obosite de vreme, alături de cele ale verzilor vlastare, a erupt cântarea legionară, cea însoţitoare la bine şi la rău, la viaţă şi la moarte. Acordurile "Imnului legionarilor căzuţi" s-a auzit printre lacrimi de durere... Pentru ca apoi spinările să se îndrepte, capetele să se ridice, feţele să se lumineze, ochii să scânteieze: din sutele de piepturi izbucnise spontan, răsunător, debordant, Imnul Legiunii, "Sfânta tinereţe legionară". Şi toţi s-au reîntors la viaţă...

Ca de obicei s-a mâncat tradiţionala ciorbă aburindă de fasole din străchini de lut şi s-a băut vin din ulcele, care au fost oferite participanţilor ca amintire, s-au împărţit pachete cu colivă şi mere.

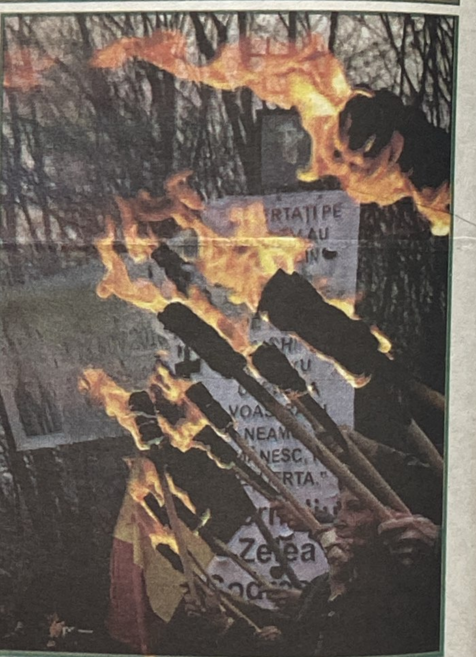
Şi, tot ca de obicei, nu s-au ţinut discursuri sforăitoare, nu s-au făcut declamări bombastice. Pentru că omagiul suprem care se poate aduce Căpitanului constă - în exclusivitate - din urmarea cu stricteţe a principiilor legionare (formulate de el şi respectate de el însuşi şi de elita sa, cu preţul vieţii).

Mesajul transmis de camaradul Marius Prichici a fost simplu şi scurt:

"Să ne rugăm lui Dumnezeu, să ne gândim la Căpitanul nostru, să ne ridicăm cu gândul la sufletele martirilor...

Duşmanii noştri stau în întuneric, ca întotdeauna, pândesc, iscodesc. Infiltrează monarhii, biserici, armate. Otrăvesc mâncare, băutură, cu chimicale, pesticide şi plante modificate genetic. Otrăvesc literatura, televiziunile sunt împuiate cu murdăriile lor. Au băgat cipuri în animale, iar acum vor să le bage în actele de identitate, şi apoi în oameni.

Fac şi ei ce ştiu, fac ce fac de mii de ani, fac ce le spune tatăl lor, diavolul, după cum a spus Mântuitorul fariseilor şi cărturarilor evrei în Evanghelia lui Ioan: "Voi sunteţi din tatăl vostru, diavolul şi vreţi să faceţi poftele tatălui vostru."

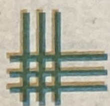
Dar cum gonec spre dominaţia mondială, aşa gonesc spre iad.

Cei care îi infruntă trebuie să ştie că înfruntă pe fii diavolului şi pe diavolul însuşi. Este o înfruntare grea, cumva ineegală, pentru că "ei" sunt educaţi de mici şi asmuţiţi asupra noastră de invăţătorii lor, merg după un plan străvechi, bine pus la punct. Ba, mai mult, sunt aproape de finalizarea planului.

Noi însă avem un as în mânecă, un aliat puternic, cel mai puternic aliat, alături de care victoria este asigurată. Acesta este un duşman al lor dintotdeauna, este Cel pe care L-au ucis pentru că le strica planurile. El este Hristos Dumnezeu Cel veşnic învingător. Cine şi-L câştigă pe El ca aliat nu are de ce să fie îngrijorat: "Îmbrăcaţi-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului" (Pavel 6.11).

Cei ce v-aţi decis să înfruntaţi pe fii diavolului şi pe diavol insuşi, şi doriţi să goniţi spre mântuire, spre Hristos, şi spre lupta Românească, vă urăm bun venit! Să ne ajute Dumnezeu!"

Redacţia

Cronică de film

PORTRETUL LUPTĂTORULUI LA TINEREŢE

Putea fi un film legionar?

Regizorul **CONSTANTIN POPESCU** a încheiat, pe parcursul acestui an, un film care ar fi putut avea un subiect legionar: ***„Portretul luptătorului la tinereţe"***. Reprezintă **o expunere a activităţii unuia dintre grupurile de rezistenţă anticomunistă din munţii României, cel condus de eroul ION GAVRILĂ OGORANU.**

Cei câţiva tineri **au rezistat mai mult de un deceniu pe crestele Făgăraşului**, ultima insulă de Regat al României care s-a scufundat în balta de sânge comunistă, cu prinderea şi executarea lor în 1958.

Ogoranu însuşi nu a fost prins decât mult mai târziu, după 21 de ani, ceea ce îl face unic în istorie.

Bazându-se pe o documentaţie foarte amănunţită, filmul reuşeşte totuşi să evite, ca să nu spunem, „să rateze" esenţialul, şi anume crezul, activitatea şi trecutul legionar al protagoniştilor.

Desigur, din motive lesne de înţeles, dacă filmul ar fi elogiat acestă latură a marelui luptător, nimeni nu l-ar mai fi putut vedea vreodată, iar cariera regizorului ar fi fost şi ea încheiată.

După premiera din cadrul *Festivalului de la Berlin*, în martie, filmul a fost lansat şi la cinematografele din România pe data de 19 noiembrie 2010.

Noi l-am vizionat mai de curând, ceea ce înseamnă că ar mei putea încă rula pe **marile ecrane** când dvs. citiţi aceste rânduri.

Filmul MERITĂ VĂZUT.

În continuare, vă vom prezenta unele opinii faţă de realizarea filmului, ale noastre şi ale altora, comentariile noastre la unele lucruri care s-au spus despre el, ca şi despre Ion Gavrilă Ogoranu.

Însă înainte de a citi toate acestea, ar fi ideal să vă cumpăraţi un bilet şi mergeţi să vă faceţi o părere personală.

„Portretul luptătorului la tinereţe", un film „antisemit"?!

Bineînţeles, nişte domni, inclusiv evreul Marco Katz, preşedintele Centrului pentru Monitorizarea şi Combaterea Antisemitismului din România, şi „românul" Alexandru Florian, director al Institutului Naţional pentru Studierea Holocau$tului Elie Wiesel, **au protestat împotriva rulării filmului. Pur şi simplu, pentru că Ogoranu a făcut parte dintr-o Frăţie de Cruce legionară.**

De fapt, s-ar părea că domniile lor nu au avut curiozitatea de a vedea filmul, pentru că altfel şi-ar fi dat seama că nu este vorba despre nimic legionar în film. Termenul de „legionar" apare în gura unui torţionar comunist, dar ne permitem să considerăm respectiva referire irelevantă: oricine nu era agreat de acel regim blestemat era „legionar" sau „faşist" - pronunţat astfel nu neapărat în batjocură, cât mai degrabă pentru că politrucii erau fie brute agramate, fie evrei sau alte „naţionalităţi conlocuitoare" care nu vorbeau grozav româneşte, fie (cel mai adesea) şi una, şi alta.

Poate că evreii s-au gândit că filmul, suscitând interes, va determina pe mulţi tineri să caute să afle adevărul despre huliţii legionari. Sau poate că au sărit pur şi simplu din ură viscerală... Cine ştie? Şi ce importanţă are?

Apoi, dacă tot veni vorba de „antisemitism", acest termen (oricum greşit, vă tot repetăm că nu avem nimic cu palestinienii!) nu are nici o legătură cu ce se vede în cadrul filmului. ***Anticomunism*, da, dar nu se face nici o asociere, oricât de vagă, între evrei şi comunism** (chiar dacă noi, în particular, ştim că a fost opera lor). Nicăieri nu se spune că vreun torţionar, politruc sau ministru ar fi evreu. Este prezentat sinistrul Pantiuşa Bodnarenko, dar se lasă de înţeles că ar fi fost rus. Cuvântul „evreu" (sau vreun sinonim oarecare) nu apare nici măcar o dată.

Merită remarcat, aşa cum o face şi autorul peliculei, că Ion Gavrilă Ogoranu a fost portretizat de mai multe ori în România, inclusiv în "Memorialul durerii" de la TVR, fără să protesteze cineva. Este cât se poate de simplu: s-ar fi ridicat şi atunci nişte evrei şi ar fi urlat „jos cu faşistu", numai că la vremea respectivă încă nu-şi permiteau, cu una, cu două, să o facă. Climatul infect de cenzură şi autocenzură în care se sufocă libertatea noastră în prezent datează doar de câţiva ani. Şi apoi, respectatul veteran era încă în viaţă, lucid şi perfect în stare să-şi susţină cauza, o confruntare directă cu el având toate şansele să se încheie cu un succes mediatic de partea legionară. (Ogoranu a murit în 2006.)

O dramatizare deficientă?

Ce se poate reproşa tehnicii folosite de Constantin Popescu este, aşa cum s-a spus, că urmăreşte prea sec înşiruirea de locuri şi date la care s-a tras cu puşca, la care s-a ieşit din încercuire ori s-a murit. Mulţi au spus acest lucru, cu completarea: de ce eroii nu îşi arată crezul, ***de ce nu reiese clar pentru ce luptă?***

Unele dialoguri, fără a conţine nimic ce ar fi putut interesa din punct de vedere doctrinar, sunt totuşi de o mare fineţe, revelând omenescul. Eroii se luptă şi cu ei înşişi, nu numai cu potera comunistă.

Chiar credeţi că regizorul nu ar fi putut încropi un dialog în care să spună verde în faţă ce era de spus? Chiar credeţi că ar fi fost atât de greu ca vreunul dintre personaje, murind, să strige „Trăiască Legiunea şi Căpitanul"?

Nu se spune mai nimic pe faţă şi NU SUNTEM ÎNCÂNTAŢI de acest lucru, dar este de înţeles şi, dintr-un anumit punct de vedere, justificat. *Aţi fi preferat un film care pune punctul pe „i", dar pe care Ellie Wiesel să-l interzică fără probleme?* Sau, prin analogie, ca marele actor Dan Puric să spună o singură dată lucrurilor pe nume (pe numele lor legionar!), după care să i se bage pumnul în gură? Este vorba de oameni care aspiră la cariere de durată, ceea ce reprezintă, într-un fel, marea lor slăbiciune. Ca şi Dan Puric, regizorul Popescu se cam ascunde, ceea ce, de exemplu, un legionar nu ar face, dar îl respectăm, pentru că, **datorită lui, mesajul a ajuns, măcar pe jumătate, la public: *"CINSTIŢI-VĂ EROII, indiferent ce zice Ellie Wiesel!"***

Partizanii din munţi aşteptau americanii?

Iată şi o critică pe care nu am auzit-o nicăieri, ci o lansăm noi: dacă dl. Popescu s-a documentat atât de minuţios, cu siguranţă trebuie să fi citit şi *Testamentul Grupului Ogoranu*. În acesta se spune cât se poate de clar: *„În inima şi mintea noastră n-au încolţit niciodată visuri şi gânduri de emigrare prin nu ştiu ce ţări fericite. Voim să rămânem aici părtaşi ai durerilor şi bucuriilor neamului, al destinului său, în valul căruia voim şi noi să ne contopim soarta noastră."* Atunci de ce apar mai multe scene în care, disperaţi, eroii îşi pun problema de a fugi peste graniţă, dar renunţă din cauza imposibilităţii practice? Dacă ar fi vrut să o facă, nu i-am fi judecat – cine suntem noi să judecăm atâta suferinţă! – dar nu au vrut. Nici Căpitanul, când i s-a vestit apropiata moarte, nu a vrut să fugă din ţară - iar el ar fi putut, cu siguranţă!

Şi iată încă o greşeală prin care regizorul îşi micşorează personajele, prin care le des-legionarizează. **Mai mulţi martori din închisorile comuniste**, cum ar fi Mircea Vulcănescu, discipol al lui Nae Ionescu, sau Ioan Ianolide, autorul cărţii „Întoarcerea la Hristos" şi prietenul lui Valeriu Gafencu, atestă o **deosebire frapantă dintre liberali, ţărănişti etc. pe de o parte şi legionari de cealaltă parte: toţi cei din prima categorie şuşoteau plini de speranţă că „vin americanii", că eliberarea prin intervenţie externă este aproape; printre legionari – nimic de acest fel.** Nu avuseseră degeaba un şef clarvăzător, aşa că înţelegeau mai bine istoria în desfăşurare. Şi atunci, de ce apar scene în care luptătorii afirmă că ei nu pot decât să aştepte până ne eliberează cineva din vest!? Este cât se poate de limpede că **rezistenţii din munţi nu aşteptau câtuşi de puţin „americanii". *Există*, totuşi, în compensaţie, şi *un dialog***, deşi nu foarte edificator, ***în care Ogoranu însuşi pomeneşte de Yalta, interpretându-i corect semnificaţia (vânzarea Europei de sud-est Uniunii Sovietice).***

Apreciem modul în care filmul ilustrează omenescul neidealizat: eroii ascultă un blues american la radio, se filmează în nişte scene copilăreşti, trag un cântec de petrecere când află de moartea lui Stalin (tot de la radio), nu zic „Dumnezeu să-l ierte": sunt oameni şi din atâta lucru se mai pot şi ei bucura, mai pot spera o schimbare.

Când se împuşcă cu securiştii prin pădure nu spun „iartă-i, Doamne, că nu ştiu ce fac", ci zic „dă-te-n gâtul mă-tii"!

Abia atunci ar fi fost cinematografie proastă, falsă, când i-ar fi arătat pe toţi ca pe nişte sfinţi perfecţi.

Dar, de dragul „umanizării" acelor care în realitate au fost pe marginea supraomenescului, să-i faci să pară dornici de fugă? Să spui că aşteptau americanii?

Filmul nu este „imparţial"

Vă semnalăm existenţa unui "critic"... interesant, un oarecare Costi Rogozanu, care, dincolo de neajunsuri cum ar fi cele de mai sus, găseşte şi unul cu totul neaşteptat: *dacă legionarii* (toată lumea evită cuvântul, dar despre ei este vorba) *apar lipsiţi de orice ideologie* (pentru că regizorul se teme), *de ce comuniştii sunt ideologizaţi până în dinţi?*

(continuare în pag. 11)

Ştefan Hâncu

HOLOCAUST

Acest articol va fi structurat pe trei direcţii principale, expuse extrem de condensat faţă de complexitatea subiectului:

I. Ultimele "dovezi" ale holocaustului din România, credibilitatea cercetătorilor, a iniţiatorilor şi pedigree-ul politic al acestora;

II. Despăgubirile pe care statul român condus de alogeni **le dă victimelor COMUNISMULUI, adică victimelor HOLOCAUSTULUI ROŞU, comparativ cu grija faţă de despăgubirile cerute de evreii care susţin holocaustul împotriva lor,** a celor "de pe teritoriul României", **holocaust stabilit cu forţa prin Ordonanţe de Urgenţă anticonstituţionale** şi implicit frauduloase, în dispreţul a ceea ce crede fiecare dintre noi despre aceasta;

III. Abuzurile ce se întâmplă pe alte meridiane atunci când laşi lupul paznic la oi şi când încurajezi ura şi frauda asupra celor născuţi creştini (fie ei şi germani), prin norme ilegale, extremiste, conspirative, restrictive asupra libertăţii de exprimare, şi ticăloase.

Partea I

Nu mai departe de luna trecută vorbeam despre ceea ce unii vor să pară "evidenţele" holocaustului din România, evidenţe care, **din 1945 şi până în 1964 când a emigrat o mare masă a evreilor stalinişti din ţară, nu au fost aduse niciodată la cunoştinţa publicului, deşi tovarăşii aveau toate pârghiile din lume la îndemână, evident pentru că ei conduceau practic ţara.**

Mai târziu, până în anul 1989, când au rămas de serviciu cozile de topor comuniste autohtone, nici atât nu a fost pus în discuţie acest holocaust, nici la cererea lor, a proletarilor şi proletcultiştilor de Dâmboviţa şi nici la cererea altor structuri evreieşti din ţară, a vreunei Federaţii evreieşti din România sau a vreunui lobby iudaic din afara spaţiului carpato-danubiano-pontic. Aceste organisme şi persoane enumerate generic au colaborat foarte entuziast şi strâns cu regimul comunist al lui Gheorghiu-Dej, cât şi al lui Nicolae Ceauşescu (personaj pe care mai-marii lumii îl decorau şi îl purtau prin caleşti regale, lucru ce nu s-ar mai fi întâmplat dacă acesta ar fi ascuns dovezile „holocaustului din România").

Gândiţi-vă numai ce vâlvătaie ar fi aprins Moses Rosen pe mapamond, individ care cerea interzicerea lui Eminescu pe motiv că poetul naţional este antisemit! În ce vrie ar fi intrat Comunitatea Evreiască dacă ar fi ştiut că trebuie să descopere „dovezi" ale holocaustului pe teritoriul nostru!

Stupoare însă: nimeni nu le-a spus nimic şi nimeni nu a spus nimic: nici Aliaţii care au câştigat războiul şi care au avut toate butoanele de comandă, procesele şi „dovezile" din lume la degetul mic, nici bolşevicii de la Răsărit care, de asemenea, fiind câştigători ai războiului, ar fi putut inventa absolut orice le trecea prin minte căci aveau binecuvântarea ochilor închişi ai Occidentului, nici cei torturaţi prin lagărele de exterminare iudeo-comuniste din Republica Populară Romînă (aiurea „română"!) nu au dat vreo declaraţie în acest sens **şi nici măcar (culmea culmilor!) evreii plecaţi în Israel - care aveau libertatea de a poza** în orice poziţie (faţă, spate şi profil), **în victime ale bestiilor creştine şi anti-bolşevice din România interbelică - nu au făcut vreo aluzie la nişte eventuale despăgubiri pentru vreun holocaust!**

Aşadar, până la asasinarea lui Ceauşescu toată lumea se iubea cu toată lumea, Vestul cu Estul făceau pe ascuns dragoste cu năbădăi, în timp ce prostimii arătau că divorţaseră ireconciliabil. Masoneria pregătea pe ascuns schimbările din 1989 din Europa, cei care puteau vorbi lucruri senzaţionale la lumina Iluminaţilor - despre care aveau iluzia că va fi lumina libertăţii - erau asasinaţi precum Rudolf Hess, iar pisica moartă era atârnată într-un cui la gazeta de perete: "aşa nu" (URSS) şi, prin comparaţie, desigur, „aşa da" (Occidentul)!

Noi ca români şi ca stat naţional, nu am început nici după 1989 şi nici înainte de 1989 dezgroparea cadavrelor, adică a celor peste 40.000 de membri ai armatei române şi (foarte probabil, ţinând cont de o logică elementară, anume că cei înarmaţi se puteau apăra, iar restul nu) a altor mii de civili români lipsiţi de apărare şi căsăpiţi de bandele de evrei roşii sanguinari, care erau practic - nefăcând parte din armata bolşevică sau vreo altă structură oficială - voluntari în ale crimei.

Aşadar, după ce, ulterior acestor evenimente, evreii ne-au călărit şi asasinat timp de 19 ani (1945-1964) şi apoi, în măsură mai mică, timp de alţi 25 de ani (1964-1989), ***noi nu ne-am dus să cerem despăgubiri materiale israelienilor pentru Holocaustul ROŞU*** aplicat cu cea mai mare cruzime şi bestialitate cabalică poporului nostru, prin politică de stat. *Noi nu ne-am apucat să facem săpături.*

Noi nu am ridicat monumente în parcurile din Tel-Aviv în memoria părinţilor şi bunicilor noştri asasinaţi de evreii comunişti.

Noi nu ne-am dus în Israel şi Asia să inventăm Ordonanţe de Urgenţă aplicabile acolo, prin care să interzicem juridic negarea Holocaustului ROŞU - creat, inventat şi executat de iudei sistematic, prin politică de stat, asupra bieţilor români.

RABINUL Eliahu Caufman **a trimis presei următoarea scrisoare din care citez:**

"Din sept. 2010 şi până în prezent se desfăşoară al doilea pogrom la Popricani, datorită Federaţiei Comunităţilor Evreieşti din România şi arheologilor care lucrează sub îndrumarea istoricului Adrian Cioflâncă (**n .n.: domnul istoric este cel despre care vorbeam chiar în numărul trecut al ziarului nostru** şi căruia nu-i menţionasem numele datorită faptului că ni se păruse un mic nimic).

Acesta nu este un pogrom împotriva unor oameni vii, care se pot apăra (**n. n.:** sau mărturisi ceva), *ci un pogrom contra morţilor, a unor schelete şi oseminte care nu mai pot să se apere de zeci de ani. Totul este înfăptuit sub titlul de <<ştiinţă istorică>> sau <<cercetare penală>>. Dl. istoric Adrian Cioflâncă nu are alt proiect mai interesant decât să dezgroape morţii, să scoată scheletele şi osemintele lor şi să le târâie dintr-un birou într-un laborator şi înapoi, totul pe motiv de <<ştiinţă>>.* (**N. n.:** Cum de l-o fi apucat strechea aşa, dintr-o dată? Şi dacă l-a apucat dorul de strămoşi sau arheologie, de ce nu a făcut un mare zel din a da cu târnăcopul în locurile arhicunoscute, pentru a certifica zecile de mii de puncte în care încă nu s-a săpat pentru dezhumarea oaselor din gropilor comune indicate de harta concentraţionară deja notorie a regimului bolşevic, de pe teritoriul nostru?)

D-le istoric, noi nu suntem interesaţi şi nici nu dorim ştiinţa dvs. despre Holocaust (...). Pe noi nu ne interesează dacă, în locul evreilor, erau acolo români sau ruşi, deoarece odihna în groapă i se cuvine fiecărui mort şi este dreptul lui să fie lăsat în pace. ***Pe noi nu ne interesează dacă Elie Wiesel sau Institutul Wiesenthal v-au dat acordul pentru săpături, deoarece el nu reprezintă pentru noi temeiul de credinţă şi religie evreiască.*** *A venit timpul, d-le istoric, să ia sfârşit toate experienţele şi <<ştiinţele>> de tulburarea morţilor, un adevărat Holocaust în care dvs. sunteţi amestecat.* ***A venit timpul să se vadă de unde vine sponsorizarea acestui vandalism care deranjează morţii şi vă asigură pâinea dvs.*** *Statul român a oprit aceste săpături în 2002, prin înţelegerea semnată cu noi, aşa că nu Statul Român este în spatele acestor mişcări.*

D-le istoric, dacă vreţi să faceţi săpături, puteţi să deschideţi mormintele familiei dvs. şi să faceţi un proiect despre istoriografia familiei dvs. *Pentru asta puteţi săpa la mormintele strămoşilor dvs., să-i luaţi pe arheologi acolo, să începeţi să scoateţi scheletele şi osemintele rudelor dvs. şi să le duceţi direct la laborator* (**n. n.:** aşa să faceţi, d-le Cioflâncă!). *Dacă vreţi să fiţi amabil, donaţi banii care vi se livrează pentru proiectul acesta şi faceţi împreună cu toţi staliniştii de la Federaţia Comunităţilor Evreieşti din România, un mormânt comun pentru victimele de la Popricani (...).*

Proiectul dvs. arată nu numai că nu ajută la nimic, dar este un proiect care aduce doar ură şi blestem.

Deschideţi ziarele româneşti şi citiţi comentariile la articolele despre săpăturile de la Popricani şi veţi vedea cât antisemitism aţi provocat! *Am să vă aduc şi ziarele din Israel, să vedeţi şi comentariile de acolo, ce ură contra României s-a iscat, din cauza <<ştiinţei sfinte>> a dvs.* ***Românii încep să vorbească despre faptul că este vorba despre o şmecherie JIDĂNEASCĂ şi că trebuie demarate acţiuni antisemite mai ample,*** *iar israelienii spun că românii sunt mai antisemiţi chiar şi decât nemţii.*

Nu întâmplător aţi găsit drept colaboratori <<sfinţi>> nişte rabini-marionete şi v-aţi asociat cu ei. ***N-aţi găsit prieteni evrei mai buni decât foşti comunişti şi stalinişti care conduc Federaţia Comunităţilor Evreieşti din România, care au adus comunismul în România şi au ajutat antisemitismul să crească, în timpul războiului şi după aceea. Iulian Sorin, Aurel Vainer, Pincu Kaiserman, Boris şi alţii*** *au fost comunişti pe timpul lui Gheorghiu–Dej şi al lui Ceauşescu- şi nu puţini evrei şi români tremurau din cauza lor.* ***Dl. Kaiserman, fost preşedinte al Comunităţii Evreieşti din Iaşi, are deschis un Dosar Penal (nr.2785/P/2009)*** *în care Poliţia a recomandat trimiterea lui în judecată* ***pentru comerţul cu oseminte evreieşti de la Podul Iloaiei.***

Nu vreau să suspectez că sunteţi interesat de comerţul de oseminte, dar când v-aţi asociat cu astfel de oameni precum Kaiserman, nu mai ştiu la ce altceva să mă gândesc (...).

Încă o dată, vă rog, lăsaţi subiectul Holocaustului pentru noi, ca evrei! Noi vrem să privim înainte, nu înapoi. Ieşiţi din toate proiectele de <<ştiinţă>> pe care le faceţi pe seama oaselor evreieşti! Nimeni nu v-a rugat să vă ocupaţi de Holocaust, aveţi destule subiecte în care puteţi să vă angajaţi, lăsaţi-ne pe noi, lăsaţi Holocaustul şi durerile noastre în pace!"

Apoi, peste câteva zile, rabinul Eli Caufman completează:

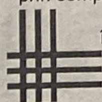
"Statul român trebuie să înţeleagă faptul că dorinţa Federaţiei Comunităţilor Evreieşti din România şi a altor extremişti evrei (care au deschis sedii independente pentru <<memoria holocaustului>>), este să aducă, împotriva României, numai ura artificială a evreilor din lume sau din partea unor organizaţii internaţionale".

Şi acum între mine şi tine, d-le Adrian Cioflâncă.

Etimologia numelui *Cioflâncă* vine de la *cioflingar. Cioflingar*, conform Dex, înseamnă *om de nimic, secătură, vagabond.* Aşa îţi va rămâne numele până la moarte. **Dumneata ai fost unul dintre cei doi - singurii doi! - care au făcut parte şi din Comisia pentru studierea Gulagului a lui Tismineţchi - recte Comisia Tismăneanu, şi din comisia pentru studierea holocaustului - recte Comisia Wiesel.** Ai fost omul de încredere, omul verificat că nu va avea derapaje, ai fost tot timpul peste tot, ai lins tot, ai pupat tot, ai îmbrăţişat tot ce ţi s-a sugerat şi ai scuipat prin acţiunile tale iresponsabile pe tot ce a fost mai sfânt neamului românesc: martiri, eroi, adevăr, morminte şi nevinovaţi.

Partea a-II-a

Ia să vedem: nazismul a fost condamnat ca doctrină politică, membrii şi simpatizanţii partidului precum şi colaboraţioniştii acestuia,

luați la grămadă, au fost condamnați și executați, torturați și omorâți prin pușcării. Această vânătoare (vezi lotul Mareșalului Ion Antonescu), transformată în vânătore de fantome (vezi mizeria pe care Institutul Wiesenthal a numit-o programul "Ultima șansă"), s-a extins și asupra României și continuă încă în zilele noastre, deși biologic naziștii nu mai au cum să fie în viață decât în situația în care au depășit vârsta de 95 de ani! În prezent, despăgubirile pentru holocaust curg râuri, râuri, zi și noapte, fără termen limită. Căci - atenție! - **la Nürnberg nu s-a specificat un termen la care plata despăgubirilor pentru holocaust ar trebui să se oprească și nici o sumă-țintă care trebuie atinsă;** totul pe principiul "să curgă laptele și mierea, fratele meu!"

Întrebarea mea ar fi: ***dacă naziștii*** - în numele cărora germanii și alte popoare, din ce în ce mai multe, trebuie să plătească despăgubiri - ***au vârsta de aprox. 95 de ani și mai mult decât atât, atunci supraviețuitorii holocaustului sunt și ei de aceeași vârstă, sau au 18 ani??!***

Și dacă nu au 18, ci 95 de ani, atunci de ce se tot măresc și de ce se tot suplimentează sumele plătite pentru holocaust, atâta timp cât, odată cu scurgerea timpului, numărul foștilor deținuți din lagăre se împuținează, tinzând ca peste maxim 15 ani să ajungă la cifra ZERO!?

Germania a dublat recent valoarea bănească alocată ca despăgubiri, sume pe care le va lua din bugetul federal, adică de la gura germanului de rând care va fi mai sărac.

Le cresc nevoile bătrânilor evrei la aproape 100 de ani? Joacă banii la barbut? Iar dacă sumele acestea nu le primesc ei, victimele reale, ***există vreo lege care stipulează că despăgubirile le pot primi copiii? Și după aceea nepoții? Și după aceea strănepoții?? Dacă da - și noi nu știm - până când, până la a câta generație?*** *Care este limita și cine a stabilit-o vreodată?*

Oare nu este imoral, domnilor conducători ai lobby-urilor și federațiilor evreiești, să transformați suferința părinților și coreligionarilor voștri în dolari, în valută forte? *Ați stabilit valoarea kilogramului de ciolane părintești la bursă, așa cum transformați euro în dolari americani??* Ați ajuns să faceți comerț cu suferința înaintașilor voștri, astfel ca lumea să ia peste picior toți evreii, crezându-i mincinoși pe toți!

Cum ați ajuns VOI să amanetați dramele unor coreligionari despre care nu ați citit decât în cărți și ziare, care nu și-au intersectat niciodată destinele lor cu ale voastre și care nu au nici o legătură cu liniștita și frumoasă voastră viață, devenită astfel și ca rezultantă a chinurilor lor? Cine vă dă acest drept, acest tupeu nemaipomenit? VOI, evreii fără limită, care duceți absurdul pe culmi paroxistice, VOI, evreii iraționali și iresponsabili, sunteți principalii dușmani ai evreilor din toată lumea! Vă trebuie bani pentru mașina de război a statului Israel? Le luați banii de la gură mamelor și pensionarilor creștini pentru a subvenționa invaziile voastre din Afganistan, Irak și - foarte curând - Iran? Desigur că nu, pentru că voi sunteți niște îngerași care „doresc binele și prosperitatea umanității, pacea și libertatea ei". Ce înduioșătoare lozinci mucegăite, dar nu mai înduioșătoare decât faptul că în Israel sunt supraviețuitori reali ai holocaustului care trăiesc la limita decenței și care sunt nemulțumiți de cum, cât și când primesc despăgubirile cuvenite de la cei care administrează fondurile. Pe unul dintre ei îl cunosc personal! Știți ce crede un asemenea evreu care a suferit în mod real, atunci când îl vede pe vecinul său care a văzut barăcile de la Auschwitz doar la televizor, când acesta din urmă primește aceeași sumă de bani sau poate mai mare ca a lui, totul pe baza suferinței îndurate doar de el?! Știți ce gândește acest evreu când altora le înflorește viața fără să miște un deget, datorită faptului că el a fost maltratat cândva?

Ce simt acești impostori iudei - false victime - când iau ce nu-i al lor de la gura fraților lor evrei și când sărăcesc inutil popoarele Europei?

Unde sunt banii primiți, ai realilor supraviețuitori, și ***unde s-au dus restul de milioane?***

Similar: comunismul a fost condamnat în toată Europa, ca fiind doctrină ilegitimă și criminală. La noi condamnarea a venit – desigur - din gura unor foști tovarăși evrei și securiști evrei, "salvatori ai neamului" (Tismăneanu, Băsescu), a unor comentatori-analiști evrei: Oișteanu, Ornea, și a unor cioflânci autohtone... După care, mare surpriză, mare: Partidul Comunist Român se reînființează fără nici un fel de piedică! Ciudat, unii rabini au afirmat că această ideologie denumită "comunism" a fost mult mai nocivă decât nazismul. Să fi spus asemenea lucruri gândindu-se că lagărele de concentrare nu au fost nici pe departe invenția lui Adolf Hitler, ci a evreului satanist Vladimir Ilici Lenin, cu mult înainte de venirea germanului la putere?

Până în prezent, după 20 de ani de post-comunism de tranziție spre noul comunism intitulat "globalism", nu există în România nici o singură condamnare definitivă a vreunei persoane, pentru sutele de mii de acte de represiune politică din perioada comunisto-stalinistă.

În ceea ce privește vreo despăgubire materială: în prezent au fost suprimate prevederile care stipulau ca sumele rezultate din tăierea pensiilor torționarilor dovediți să fie alocate pentru majorarea pensiilor victimelor acestora (Legea 221/2009).

Apare deodată o Ordonanță de Urgență (62/2010) în care nu se mai menționează nimic despre vreo majorare de venit a victimelor ciumei roșii și care spune că "victimele represiunii comuniste pot solicita despăgubiri morale pentru suferințele îndurate" (cuprinse între 2500 euro și plafonate superior la maxim 10.000 euro printr-o ordonanță neconstituțională dată de micul butonaș mișcător al lui Băsescu, anume Boc). Plata echivalentului în bani al bunurilor confiscate dispare TOTAL în noua O.U., iar **despre despăgubiri suplimentare materiale permanente sau parțiale, similare cu ale celor care au suferit de pe urma nazismului, nu s-a pus problema niciodată!**

Și încă ceva foarte "drăguț": **tuturor acestor victime ale comunismului li se taie din pensii, în același mod și cu același cuantum ca și celorlalți pensionari**, că doar vă amintiți: "toți suntem la fel!" Aici bate spălarea de creier globalistă: "toți suntem la fel" și "solidaritate" în mizerie și sărăcie!

În același timp noi știm că fiecare cetățean român plătește - vrea, nu vrea - un procent din despăgubirile "datorate" pentru "un holocaust existent în România în perioada interbelică".

Paralel, Guvernul menționează chiar în Ordonanța că aceste măsuri pecuniare restrictive ale OU. 62/2010 referitoare la supraviețuitorii din închisorile comuniste, au fost luate *pentru a nu deregla bugetul firav al statului.* **Desigur că bugetul nu se dereglează atunci când ies din el sume uriașe pentru plata victimelor "hocaustului evreilor din România".** Eu am impresia că masoneria și-a pus slugi credincioase niște derbedei, niște neamuri proaste, niște golani de cartier și niște curve de trotuar. Aveam ceva pretenții cândva, dar deh, nici masoneria nu mai este ce a fost odată. O, tempora, o, mores!

Partea a III-a

Conform agenției MSNBC, **procurorii federali americani au dezmembrat o rețea prin care mai multe persoane au susținut în mod fals că au fost victime ale persecuțiilor naziștilor din Germania, pentru a încasa bani dintr-un fond ce oferea despăgubiri victimelor holocaustului.** Au fost arestate 17 persoane de către autoritățile din SUA, iar **frauda** de care sunt acuzați acești indivizi este de aproape **42 de milioane de dolari.** Mulți bănișori pe foametea asta!

Oficialii FBI au declarat că ținta fraudei a fost *„Conference on Jewish Material Claims against Germany"* ***(„Convenția pentru Despăgubirile Materiale ale Evreilor, adresate Germaniei")***, **o organizație care se presupunea că asigura despăgubiri pentru victimele persecuției naziste și care negociază cu autoritățile din diferite țări, inclusiv din România, pentru restituirea proprietăților și a bunurilor ce au aparținut evreilor.**

Așteptăm cu pielea zbârlită constituirea în curând, ca sucursală a acestei organizații, a "Convenției pentru Despăgubirile Materiale ale Evreilor adresate României" pe baza „descoperirilor" de la Popricani.

Șase persoane din cele 17 acuzate de procurorii americani sunt angajate ale biroului organizației din New York. **În anul 2005** - și foarte posibil și în alți ani - prin orașul viselor persoanelor desprinse de realitate, recte New York, **se aruncau pe stradă fluturași în care se cerea ca toți evreii care au suferit în timpul celui de-al II-lea război mondial să vină să ceară despăgubiri, făcându-se o** specificație pe acele petice de hârtie: ***"chiar dacă nu puteți dovedi aceasta, sau chiar dacă nu ați suferit persecuții, veniți la noi!".***

Unde era atunci FBI-ul și de ce nu s-a autosesizat?

Nimeni nu a reclamat nimic dintre trecători, că doar erau zeci de mii de fluturași aruncați? Toți erau orbi, surzi și muți?

FBI susține că **evreii Convenției au recrutat mai multe persoane pe care le-au ajutat să completeze declarații false**, solicitând în schimb o parte din banii plătiți ca despăgubiri. Autoritățile au descoperit **peste 5500 de declarații false (*oare care o fi cifra reală?!*)**, depuse în cadrul a două programe create și finanțate de guvernul german pentru a ajuta supraviețuitori ai holocaustului. Astfel, orice infractor de drept comun, comunist, homosexual, plecat din Germania în timpul nazismului, cât și după căderea celui de-al III-lea Reich, sau orice emigrant voluntar spre "visul american" care era de etnie iudaică și se încadra în anii cu pricina - sau nu se încadra în anii cu pricina - putea face bani frumoși frecventând sediile acestei Convenții-cuibușor de nebunii, pentru că - oare de ce nu ne miră deloc? - s-a constatat că mulți dintre cei acuzați s-au născut după anul 1945!

Un alt program era rezervat evreilor care au fost închiși în lagăre de concentrare sau care s-au ascuns în ghetourile evreiești. Nimic de zis aici, doar că, *în anumite cazuri, evreii au fost primiți care s-au retras de bună voie în ghetouri, mult înainte de venirea naziștilor la putere, tocmai pentru a nu se asimila, a se izola de creștini și a-și păstra religia și tradiția iudaică.* Desigur că dacă ei și-au ales acest mod de viață, contribuabilii europeni trebuie acum să le dea cocoșei de aur, alături de floricele multicolore legate cu panglică roșie - culoarea iubirii veșnice - pe care să scrie: *"Iartă-mă că ai fugit de mine!"*

Procurorii americani au declarat că **patru din cei 17 reținuți au pledat „vinovat" la acuzațiile aduse.** Toți cei arestați sunt acuzați de conspirație pentru a comite fraudă, iar unii sunt suspectați și de spălare de bani și încercare de a influența martorii.

Practic, răspunsul la întrebarea dacă new-york-ezii erau ambliopi vis-a-vis de ceea ce scria pe fluturașii aruncați în 2005 pe stradă, este următorul: a) inculpații au fost turnați de către alți membri ai aceleiași organizații care erau "săriți din schemă" sau b) au fost sacrificați câțiva evrei pentru a se crea o perdea de fum în fața altor matrapazlâcuri mult mai grave și făcute la nivel mult mai mare, ce urmăresc diminuarea populației americane, supunerea necondiționată a acesteia la orice măsuri aberante și distragerea atenției de la politica internă și externă criminală a omului *negru* care acum stă (culmea ironiei!) la Casa *Albă*.

În loc de concluzie.

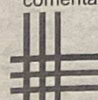
Acuzația de holocaust adusă românilor, intens susținută mediatic de ziarele băsiste jalnice și falimentare precum "Evenimentul Zilei", "*urmărește inducerea în mentalul comunitar, a unui sentiment de vinovăție națională față de evrei, sentiment care să-i determine pe români să accepte imigrarea în România a sute de mii de evrei* (**n. n.**: și plata de despăgubiri materiale către aceștia, stăpânirea și dominația lor în toate domeniile de activitate socio-economice), *ca pe o șansă de a-și răscumpăra astfel greșelile trecutului, crimele săvârșite de părinții noștri...Crime imaginate de strategii sionismului, niciodată săvârșite de ROMÂNI!" ("Liga Pentru Combaterea Anti-Românismului", Asociația Veteranilor de Război).*

Holocaustul presupune implicit despăgubiri. ***Diferența dintre cum primesc despăgubiri pentru suferințele îndurate unii cetățeni ai planetei față de alți cetățeni ai planetei este dată de etnie (evrei și neevrei), și de regimul care i-a persecutat: cel nazist condus de germani sau cel bolșevic condus de evrei.***

Pentru cel condus de evrei nu se dau despăgubiri materiale pentru că „nu sunt bani".

Pentru cel condus de germani se suplimentează periodic fondurile alocate. **Aceste fonduri ajung numai tangențial la supraviețuitorii reali ai holocaustului dar ajung majoritar la niște bișnițari și comercianți de oase.**

Ionuț Moraru,
licențiat în Științe Politice

CRĂCIUN DE PLASTIC

V-am mai descris sila care ne cuprinde atunci când vedem marile Sărbători creştine infestate de reclame şi consumism.

O să ne spuneţi - şi suntem de acord! - că, pentru a putea fi umplute cu un asemenea balast nociv, ele au fost întâi golite de esenţa lor şi că acolo este adevărata problemă. Cineva răpit de feeria beculeţelor colorate de pe străzi, bucuros de o vacanţă pe cinste şi de ocazia unor chiolhanuri colosale, va fi mult mai uşor de momit cu toate porcăriile de la televizor decât cineva care încă aniversează naşterea lui Hristos.

Desigur, ne-am fi dorit din suflet ca toate încercările de manipulare să se oprească într-un zid inexpugnabil de spiritualitate înaltă, de creştinism adevărat... Însă nu ne putem mângâia cu asemenea oftări nostalgice: avem Coca Cola, televizor şi Carrefour, iar când cortina neagră a "crizei" îşi mai ridică ispititor (şi promoţional) câte un colţişor, asta vede toată turma în spatele ei, nu libertate sau alte abstracţiuni.

Am mai deplâns existenţa acestui cor de îndobitocire, care, deloc întâmplător, îşi înnoieşte puterile şi prinde glas tocmai atunci când ar fi fost "pericolul" de a se mai gândi oamenii şi la altele decât banii şi sclavia lor. Totuşi, atunci când am făcut-o, ne gândeam că marile transnaţionale care ne spală creierul cu promoţiile lor de antiSărbători fac tot balamucul acesta blestemat PE BANII LOR! Ar fi fost uşor de înţeles: pe de o parte, vânzările sunt mult mai mari, drept urmare cheltuielile publicitare se pot acoperi cu uşurinţă. Pe de altă parte, nimeni, absolut nimeni, care încearcă să vândă ceva şi nu vrea să fie îngropat de concurenţă, nu-şi poate permite să nu participe la acest circ de zgomot şi culori care se lasă ca un noroi pe minţi şi suflete.

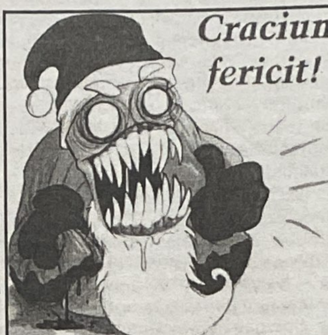
Dar lucrurile nu stau chiar aşa, ci iată cum:

Un studiu recent al publicaţiei *"Financial Times"* arată că o serie de companii transnaţionale, printre care *McDonald's* şi *COCA COLA*, au primit bani de la UE, din ceea ce se numeşte *"fondurile structurale"*.

Acestea, teoretic, ar trebui să vizeze întreprinderile mici şi mijlocii din statele mai puţin dezvoltate ale UE, cum ar fi şi România, în care, de pildă, impozitul forfetar Boc-Băsescu a omorât IMM-urile ca pe muşte. **În realitate, marile multinaţionale pot şi ele să beneficieze de aceste fonduri**, profitând de aşa-zisa dorinţă dorinţă de competitivitate a UE. "Este vorba de un concurs global. Dacă nu participăm la el, toate centrele de producţie vor părăsi Europa, aşa că trebuie să găsim modalităţi de a le păstra", a declarat pentru "Financial Times" comisarul european pentru Dezvoltare Regională, Johannes Hahn.

Cu alte cuvinte, aceşti (ne)oameni se prefac a fi atât de proşti încât să afirme cu candoare o asemenea absurditate: ***suntem cu atât mai competitivi cu cât companiile-gigant se învârt mai lejer prin sărăcia noastră,*** fapt pentru care merită sacrificat cu bună ştiinţă sectorul privat.

Noi, care ne punem mâinile în cap văzând cum ni se distruge agricultura, tot sub pretextul competitivităţii, nu mai putem de dorul fabricilor de toxine cancerigene în sticle de 2,5 litri, la preţ de 2 litri! Nu numai că ni se distrug sărbătorile creştine, înlocuite cu mania cumpăratului (termen medical atestat: "compulsive shopping"), ci ni se iau până şi alimentele tradiţionale, înlocuite cu mijloace chimice de reducere a populaţiei Pământului.

Dacă ar putea fi măcar o urmă de competiţie cinstită, hamburgerii cu gust de plastic şi cartofii prăjiţi tot de plastic, dar şi cu sare, ar da naibii faliment! Credeţi că vom plânge cu trei rânduri de lacrimi dacă Coca Cola şi McDonald's ar fi obligate să se mute mai la est, poate în... India?

De ce ne-am gândit tocmai acum la India puteţi vedea în textul de mai jos. Reproducem un articol al unui redactor practic necunoscut, Mihai Vasilescu, despre care suntem convinşi că şi-a pierdut orice şansă de a se lansa ca ziarist "mare", exact la fel ca oricare dintre noi, cei de la "Cuvântul Legionar".

Deşi se referă la fapte petrecute acum patru ani, textul este inedit pentru majoritatea românilor. Este implicată şi doamna Madeleine Albright, cea care murea şi de grija fetelor din România, făcând lobby pe lângă Băsescu şi Tăriceanu să demareze o campanie de vaccinare silită cu Gardasil.

Veţi vedea cum consumul "liber consimţit" prin manipulare mediatică poate fi, la nevoie, şi îndesat pe gât cu forţa.

Ce sunt, de fapt, "fondurile structurale"?

"Fodurile structurale" sunt o vorbă. Prin aceasta se face delimitarea iluzorie a unor sume de bani cu care UE se preface că sprijină exact ceea ce, de fapt, doreşte să distrugă, şi anume iniţiativa privată.

Aceste trei litere inexpresive, I.M.M., descriu de fapt una dintre tot mai rarele manifestări de libertate din lume. În ţara noastră, întreprinderile mici şi mijlocii reprezentau acel bun extraordinar cucerit la Revoluţie, când vecina de la parter a avut flerul să-şi deschidă o dugheniţă după colţ, iar apoi, afacerea mergându-i bine, a angajat şi o vânzătoare, cu care a inaugurat încă o dugheniţă în cartierul vecin. Oamenii îşi ridicau fruntea, hotărâţi să îşi ia destinul în propriile mâini, hotărâţi să întreprindă ceva, ca să le fie mai bine. **Elanul cu care micii întreprinzători câştigau teren în faţa economiei rigide, de stat (care "de stat" ajunsese să sune ca o înjurătură) promitea libertatea după care toată lumea tânjise zadarnic sub regimul comunist. Numai că lucrurile au fost manipulate în aşa fel încât astăzi nici statul, dar nici micii întreprinzători, nu mai au nimic;** "aproape nimic" - dacă vă mai pasă de nuanţe în această prăbuşire generalizată - în orice caz pe cale de a deveni "nimic", pur şi simplu.

Ce a pierdut statul a trecut, ce-i drept, într-o măsură semnificativă, prin mâinile particularilor români, dar aceştia au fost încolţiţi de mamuţii internaţionali, puşi în faţa unor dificultăţi nedrepte, cu statul în mod vădit de partea multinaţionalelor. Poate vi-l mai amintiţi pe Traian Băsescu atunci când, fiind primarul Capitalei, a măturat toate chioşcurile din stradă (adevăratele IMM-uri), sub pretextul "modernizării" şi "civilizării" comerţului. Drept compensaţie, a oferit mari spaţii comerciale, de care însă nu se puteau apropia decât marii investitori străini, iar în final au rămas numai aceştia, cu Mall-urile lor aproape de centrul oraşului. **Apropos de civilizarea comerţului, în Europa de vest şi SUA toate aceste mega-spaţii comerciale sunt permise doar la periferia oraşelor, pentru a nu bloca circulaţia auto, iar prin centrele urbane încă mai prosperă mici şi mijlocii magazine...**

Pe scurt, nemaiputând ţine pasul, "micii şi mijlociii" au fost cumpăraţi, adică transformaţi în filiale locale, dispărând ca întreprinzători şi redevenind subalterni, aşa cum erau şi pe vremea împuşcatului Ceauşescu. Dar subalternii cui? Răspunsul la această întrebare simplă arată încă o dată, dacă mai era necesar, înţelepciunea zicalei "întotdeauna se poate şi mai rău".

Între a fi subordonaţii fără drepturi ai statului român (atât de "român" cât putea fi, în iudeo-comunism) şi a fi subordonaţii, iarăşi fără drepturi, ai unor companii transnaţionale, noi am fi ales prima variantă. Dar nu mai există această opţiune. A fost rău, s-a putut mai rău, este mai rău şi încă se poate şi mai rău - ceea ce va fi, dacă nu se schimbă nimic la turma asta de români inerţi.

Bineînţeles, am zugrăvit în culori atât de sumbre una dintre căi, aceea care seamănă cu jocul pisicii cu şoarecele deja prins.

Se subînţelege, totuşi, că nu am uitat nici cealaltă variantă, în care statul "privatiza", adică dădea pe câţiva euro sau dolari câte un combinat, câte o flotă... Uneori pisica nu se mai joacă: mănâncă şoarecele - şi cu asta, basta!

Nimic nu mai este al nostru, dar de data aceasta, nici al statului român. *Care stat român? O mână de trădători care joacă după cum li se cântă, fără o cât de vagă legătură cu interesele româneşti.*

Aşadar, ce înseamnă acest fapt, că McDonald's şi Coca Cola pun mâna pe fondurile europene destinate IMM-urilor?

Lăsând la o parte imbecilităţile pe tema competiţiei internaţionale, înseamnă o concurenţă locală, şi încă strigătoare la cer de neloială. IMM-ul concurent ar fi fost, în acest caz, vreun cuptor cu plăcinte, care mai scăpa şi câte un ingredient natural, de calitate, respectiv o tarabă din nu ştiu ce părculeţ, unde se vindea suc de portocale făcut chiar din portocale. Dar şansa care li s-a dat acestora a fost numai pe hârtie. Vor fi cu toţii "liberi" să-şi vândă investiţiile pe nimic, pentru ca rodul muncii lor să fie retras de pe piaţă, iar noi să rămânem numai cu chimicalele.

Şi mai înseamnă ceva: banii contribuabililor sunt investiţi în avalanşele publicitare care le vor suprasolicita neuronii şi în bolile pe care le vor face înghiţind toxine cu lopata.

Cât am fi vrut să spunem că *"nu-i nimic, se pierde doar libertatea exterioară, dar de fapt contează mai mult ce-i în sufletul omului"*! Dar nu este o lume de sfinţi, iar libertatea asta "exterioară" contează. Sănătatea contează. Încrederea în viitor, care este tot o formă de sănătate, contează şi ea foarte mult. Lipsiţi de toate acestea, ne temem că pentru mulţi români miracolul unei redeşteptări nu se va mai produce. Frustrarea şi deznădejdea îi vor face dispuşi la orice pentru "blidul de linte", care, puteţi să ne credeţi pe cuvânt, se întoarce pe cai mari. Cu asemenea conducere, asta e calea.

Ştefan Hâncu

SUA A AMENINŢAT INDIA DUPĂ CE ACEASTA A INTERZIS COMERCIALIZAREA COCA COLA

- articol de MIHAI VASILESCU -

În aug. 2006 statul Kerala din sudul Indiei a interzis producţia şi comercializarea de Coca Cola şi Pepsi Cola pe teritoriul lui. Această decizie a fost luată în urma unor analize de laborator care demonstrau că băuturile în cauză conţin cantităţi mari de pesticide şi reprezintă un pericol, atât pentru sănătatea celor care le consumă, cât şi pentru mediu.

Cinci alte provincii indiene au interzis apoi producţia de Coca Cola şi Pepsi Cola şi comercializarea lor mai ales în şcoli, spitale şi universităţi.

Aceste măsuri au pus în serioasă dificultate cele două companii, care deţin 80% din piaţa indiană a băuturilor răcoritoare, pierderile fiind estimate la miliarde de dolari. Totodată, ele reprezintă o serioasă lovitură de imagine la adresa Coca Cola şi Pepsi Cola.

Cele două corporaţii americane se află pentru a doua oară în această situaţie. Guvernul indian interzisese cele două produse şi în 1977, după ce le solicitase companiilor să spună care sunt ingredientele utilizate în fabricare, pentru a dovedi că

acestea nu sunt nocive. Companiile au refuzat să facă acest lucru, pe motiv că rețetele sunt secrete.

Analizele de laborator au fost realizate de o asociație independentă, *Centrul pentru Știință și Mediu (CSE)* și confirmă rezultatele unui raport al autorităților sanitar veterinare de la New Delhi. Ambele arată că **băuturile în cauză conțin cantități nepermise de pesticide, de 20 până la 200 de ori mai mari decât limitele admise.** *„Dacă le bem, ar trebui să le putem și testa”*, este egida sub care s-au desfășurat cercetările *CSE*.

Coca Cola a contestat rezultatele, aducând ca probă analizele efectuate de laboratorul englez care îi certifică de obicei produsele. *CSE* arată însă că acesta nu este o sursă obiectivă: ***„Faptul că un singur laborator din Marea Britanie are dreptul de a analiza aceste produse este dubios. Cum poate fi considerată o analiză finanțată și controlată de Coca Cola o sursă fiabilă de informații?”***

Uluitor este modul în care administrația americană a intervenit în acest caz, făcând presiuni și amenințând India, iar presa oficială internațională s-a mobilizat și ea pentru a prezenta cele două companii drept victime ale unui boicot.

Subsecretarul american pentru comerț internațional, Franklin Lavin, a declarat că: *„Aceste măsuri aduc o imagine negativă mediului de afaceri asiatic, imagine care se va resimți prin scăderea masivă a investițiilor americane în India, în viitor. Este un pas înapoi pentru economia indiană. Iar momentul nu este deloc bine ales, interesul guvernului indian ar trebui să fie acela de a mentine un nivel cât mai ridicat al investițiilor străine.”* Într-adevăr, SUA este cel mai mare investitor străin din India, însă indienii nu văd deloc cu ochi buni modul în care aceste companii străine își însușesc resursele țării lor.

În ceea ce privește Coca Cola, au avut loc numeroase proteste publice pentru a atrage atenția asupra problemelor sociale și de mediu pe care aceasta companie le creează. O fabrică de Cola consumă pâna la 1 milion de litri de apă pe zi, în condițiile în care multe din aceste fabrici sunt amplasate în zone sărace, în care populația suferă de pe urma lipsei de apă. În plus, Coca Cola cumpără această apă la un preț de nimic și o vinde apoi sub formă de băuturi răcoritoare foarte scumpe și toxice. Aceste proteste au semnalat și faptul ca **mega-corporația pune monopol pe sursele de apă, le sărăcește și apoi deversează deșeuri toxice, fără a respecta normele de mediu.**

„Companiile americane nu pot să se sustragă sau să modifice după cum au chef normele de exploatare a resurselor naturale, sub pretextul că fac investiții. *Nu putem tolera stilul Coca Cola și Pepsi Cola, iar* ***dacă guvernul american vrea să reducă investițiile în India, nu are decât să o facă***”, a declarat S. Nandal, reprezentantul unei organizații din statul Uttar Pradesh.

De aceeași părere este și Sawai Singh, reprezentantul unei asociații din statul Kerala: ***„Poate că a venit momentul ca guvernul american să își reducă investițiile în India. Până acum a distrus destule companii indiene. Produsele lor sunt nocive.”***

„Guvernul american ar trebui să lase guvernul indian să decidă singur ce este și ce nu este bine pentru indieni. *A continua să comercializăm produse de tip Cola, după ce s-a dovedit din două surse că au în compoziție pesticide, este o insultă la adresa libertății noastre, a democrației și chiar a suveranității naționale*”, a declarat R. Ajayan din Plachimada, unul din satele afectate negativ de prezenta unei fabrici Coca Cola.

Modul în care SUA a intervenit se explică însă prin faptul că mega-corporația este unul din principalii contribuitori care finanțează partidul republican și care a susținut financiar campania președintelui Bush la alegerile din 2004.

Situația din India nu a rămas fără ecou. Modul nedemocratic în care SUA a intervenit i-a determinat în 2007 pe studenții universităților din Manchester, **Marea Britanie**, și Guelph, **Canada**, să ceară interzicerea celor două băuturi în campusuri. În nov. 2006, guvernul de la Riga, **Letonia**, a dat o lege prin care comercializarea Coca Cola și Pepsi Cola a fost interzisă în școli, alături de alte produse dăunătoare sănătății. Această decizie a fost luată în ciuda presiunilor făcute de Madeleine Albright, care i-a cerut personal președintelui leton Vaira Vike-Freiberga să blocheze această măsură.

***

Colinde

RADU GYR

COLIND

A venit și-aici Crăciunul
Să ne mângâie surghiunul.
Cade alba nea
Peste viața mea.
Peste suflet ninge.
Cade alba nea
Peste viața mea
Care-aici se stinge.

Tremură albastre stele
Peste lacrimile mele.
Dumnezeu de sus
In inimi ne-a pus
Numai lacrimi grele.
Dumnezeu de sus
In inimi ne-a pus
Pâlpâiri de stele...

Numai casa mea posacă
A-mpietrit sub promoroacă.
Stăm în bezna grea,
Pentru noi nu-i stea,
Cerul nu s-aprinde.
Pentru zgribuliți
Ingerii grăbiți
Nu aduc colinde.

O, Iisuse, Împărate,
Iartă greșeli și păcate.
Vin de-nchizi ușor
Rănile ce dor,
Visul ni-l descuie.
Noi Te-om aștepta ,
Căci pe crucea Ta
Stăm bătuți în cuie.

Maica Domnului Curată,
Ad-o veste minunată,
Inflorească-n prag
Zâmbetul Tău drag
Ca o zi cu soare.
Zâmbetul Tău drag
L-așteptăm în prag,
Noi, din închisoare.

Peste fericiri apuse,
Tinde mila Ta, Iisuse.
Cei din închisori
Te așteaptă-n zori,
Pieptul lor suspină.
Cei din închisori
Te așteaptă-n zori
Să le-aduci lumină.

(versuri din închisoarea Aiud)

LERUI LER

Cerul și-a deschis soborul
- Lerui, Doamne, Ler -
au pornit cu plugușorul
îngerii prin cer.

Merg cu pluguri de oglindă
și de giuvaier,
toti luceferii colindă
- Lerui, Doamne, Ler -

Vântul sufla cu lumină
- Lerui, Doamne, Ler -
în buhai de lună plină
legănat în ger.

Patru heruvimi cu glugă
albă de oier
sub fereşti colinde-ndrugă,
- Lerui, Doamne, Ler -

N-au venit cu grâu la poartă,
ci au rupt din ger
stele mari ca să le-mpartă,
- Lerui, Doamne, Ler -

Și-n Florar de roade grele,
- Lerui, Doamne, Ler -
va fi câmpul cer de stele
tolănit sub cer…

Numai tu aștepți în tindă,
- Lerui, Doamne, Ler -
suflete ce n-ai colindă
și nu știi Prier.

Nici un cântec alb nu vine
fâlfâind mister,
cu o stea și pentru tine,
- Lerui, Doamne, Ler!

TREI PROSTĂNACI DE UTILITATE PUBLICĂ
(Liviu Antonesei, Adrian Cioroianu și Mircea Vasilescu)

M-am trezit cu ei în dimineața de 1 Decembrie 2010, invitați la TVR 1 să comenteze semnificațiile zilei de 1 Decembrie.

Nu știu după ce criterii au fost identificați ca persoane capabile și demne (sic!) să apară în fața publicului spre a vorbi în ziua anului cea mai importantă. Prezența lor nu m-a deranjat ca idee, ci numai ca prestație, când am văzut ce dau din ei, ca să zic așa, și abia atunci mi-a venit să mă mir: **ce *caută caraghioșii ăștia să ne strice ziua cu demonstrația lor chinuită și nătângă cum că 1 Decembrie nu ar fi o zi potrivită pentru a fi ziua noastră națională?!...***

De ce nepotrivită? Pentru că, iată, plouă și e frig!, s-au plâns nerozii! Ba chiar, în alți ani, a nins straşnic și a fost ger năprasnic în aceeași zi de debut calendaristic al iernii!...

Că ce bine ne-ar fi fost cu ziua națională mai prin vară, eventual de 1 iunie, a propus unul dintre năuci, de ziua copiilor, că doar tot românul a fost cândva copil ori are așa ceva!... Bașca cireșile, căci tot de de 1 iunie se ține și ziua cireșelor!... *Sau prin Mai, a zis altul, când e și ziua Europei,* căci deh, suntem acum mai întâi europeni, și români numai dacă ne mai rămâne cu ce!

A lipsit puțin ca vreunul dintre ei să propună ziua de 1 Aprilie! N-au făcut-o, căci prostănaci cu umor cine a mai văzut?!

S-a căznit fostul meu student Mircea Vasilescu să se dea isteț și *a propus ca zi națională ziua de naștere a lui Caragiale, care ni s-ar potrivi ca zi națională... Doar suntem o țară de Mitici!* ...Nu-i chiar așa de vinovat de ce face: nu mi-a fost numai mie student, a fost și țuțărul decanului Paul Cornea (a nu se confunda cu profesorul!), dar pe mine tot mă mai miră ciocoismul său ieftin: de ce te-ai mai făcut profesor de limba română, măi, băiete, dacă n-ai pic de compatibilitate sufletească cu vorbitorii de azi și de ieri ai acestei limbi?... Chiar nu ai din ce altceva să-ți câștigi pâinea cotidiană?...

Totul părea o șuetă post-modernistă, lipsită însă de elanul tineresc, de odinioară. **Persiflare chinuită, penibilă, a unor valori comunitare definitorii.** Imaturi și închipuiți, toți trei! A tunat și i-a adunat! Dar nu se cădea să li se dea loc și moment de întâlnire unul ca acesta! A fost gafa TVR-ului că i-a convocat sau știau bine acolo, la conducerea TVR 1, ce se va întâmpla?!...

Au deplâns toți trei că nu avem și noi o zi ca a Franței, în miezul verii!... Să poată ieși lumea la o bere și un mic, doi!... Binecuvântată comparație! Comparația dintre 1 Decembrie și 14 Iulie!... Ce ne-am face fără proști în jurul nostru?! Iată, fără ei, adică fără cei trei tolomaci, cui i-ar fi trecut prin freză să facă o asemenea comparație?! Și cât de rodnică pare a fi!

Căci dacă inversăm datele și ne întrebăm cum ar fi fost un 1 Decembrie ca dată a căderii Bastiliei, și ne imaginăm un 1 Decembrie 1789 la Paris identic, din punct de vedere meteorologic, cu 1 Decembrie 1918 de la Alba Iulia, ne dăm seama că ***Bastilia, draga de ea, pe vreme de ger și ninsoare nu mai cădea în veci! Căci doar nu era pe un frig ca acela să-i poți aduce din Corsica și din sudul Franței pe toți „revoluționarii" care, sub magheta iluminaților de peste Canal, au montat cacealmaua numită „Căderea Bastiliei"***, căderea cumplitei temnițe în care, la data de 14 iulie 1789, nu se afla niciun deținut politic, de conștiință. Nici un anti-monarhist!... **Există oameni foarte serioși pe această planetă, inclusiv la Paris, care contestă ziua de 14 Iulie 1789 ca zi de care francujii ar avea de ce să fie mândri!...** Le dau multă dreptate!

Întâmplarea a făcut că, trebuind să ies din casă dimineață, m-am gândit și eu la oasele mele, că se vor zgribuli de frig, iar apoi **am avut un gând pentru cei din pricina cărora plecam de acasă pe o vreme așa de neprietenoasă: românii aceia, peste 100.000 care s-au adunat la Alba Iulia pe o vreme mult mai rea.** Dar nu am avut destulă minte ca să mă minunez de ei, că au plecat de acasă nu pe ploaie, ca mine, cu mașina trasă la scară și cu șapte umbrele la ei, ci **pe un ger aspru, unii pornindu-se la drum cu două sau trei zile mai înainte, în carul cu boi, sute de kilometri,** cum a mers străbunicul lui Radu Sergiu Ruba, de la Pișcari, Satu Mare, ca să fie de față și în felul acesta să dea greutate actului ce urma să fie consimțit! Actul de la **1 Decembrie 1918** a căpătat prestigiul pe care îl are, devenind **act istoric irevocabil,** nu numai prin **hotărîrile corecte luate,** nu numai prin **numărul mare de electori,** care i-au dat valoare de **referendum național, ci și prin condițiile meteo atât de potrivnice pe care le-au înfruntat cei 100.000 de martori!**

E bine că nerozii pripășiți la TV s-au plâns de vremea rea de afară, căci altfel nu „realizam" această dimensiune, dimensiunea ...meteo, deloc neglijabilă, a celui mai important moment de istorie românească!

Alții, s-au plâns aceiași adunați de pe drumuri, iluminându-mi înțelegerea, adică cei din lumea civilizată, aleg cu grijă să facă istorie în funcție de starea meteo, de anotimp! Și au dreptate: e atâta istorie de operetă care s-a derulat între gentlemani pomădați și cu botinele bine lustruite! Numai noi, românii, nu suntem în stare să ținem pasul cu lumea subțire! Și facem istorie fără nici un gând la eleganța vestimentară, la confortul meteo și alte condiționări la care toată istoria noastră n-a luat seamă!

Ce le-o fi venit acelor valahi primitivi să se pornească pe o vreme atât de geroasă la drum, lăsând tihna și dulceața cuptorului de acasă, fără nici un gând la bieții de noi, urmași lucizi ai unor înaintași ale căror fapte vor fi incomod de pomenit și cinstit pe o vreme așa de câinoasă?!...

Unde mai pui că tot în acea zi, de 1 Decembrie 1918, s-a potrivit să se întoarcă în Capitala eliberată a Țării și regele Ferdinand și regina Maria, după doi ani de restriște la Iași, întoarcere petrecută în triumful Victoriei! Am uitat cu toții, inclusiv specialistul în istorie recentă, de acest detaliu a cărui semnificație este în clipa de față una singură: undeva de Sus lucrurile au fost astfel potrivite încât să nu mai afli nici o altă zi de peste an care să-ți amintească lucruri mai mărețe și mai plăcute unui cuget de român! Așadar, **1 Decembrie 1918 a fost și ziua în care Bucureștiul și-a reluat funcția de capitală a României, a tuturor românilor, după doi ani de ocupație!** În aceeași zi, de 1 Decembrie, s-au petrecut două evenimente excepționale pentru istoria Neamului! Ce vreți semn mai bun că nu e altă zi mai potrivită ca 1 Decembrie spre a fi în inima noastră ziua cea mai fastă?!

*...Am mai auzit și altă prostie la cei trei cucuieți, reluată și pe alte posturi TV de prostit lumea: cum că **8% din populația României este exclusă din start de la această sărbătoare, adică maghiarii din România, pentru care 1 Decembrie trezește amintiri dureroase, nu se pot bucura și ei de ziua națională a statului în care viețuiesc de sute de ani!...*** Ceea ce nu este fair play din partea noastră!...

Ciudată logică!... Hai să mergem cu ea până la capăt și să întoarcem cu fața la perete și harta României, care, în inima oricărui maghiar autentic trezește amintiri dureroase, cică! Sau **cum să procedăm cu aceste hotare ca să nu ne jignim concetățenii de fiecare dată când expunem public conturul lor?!...** Prostia asta, cu care s-a repezit la noi de la Iași Liviu Antonesei, a circulat și la alte posturi TV unde a mai fost invitat marele istoric Cioroianu. Care s-a pronunțat ferm: în decurs de 10 ani va fi să se schimbe ziua națională, nu va mai fi la 1 Decembrie!... E deasupra oricărei îndoieli!

Deci noi suntem de vină că maghiarii, unii maghiari, mai maghiari decât ceilalți, nu se împacă cu realitatea, cu adevărul, cu dreptatea! Câți sunt, domnilor, acei maghiari care nu se împacă cu ideea dispariției Ungariei Mari?

Și, cu câtă istorie știți dvs. trei la un loc, le dați dreptate acelor maghiari? Pricep din protestul vostru că mai multă decât prostia vă este ignoranța! Nu aveți habar de următoarele:

1. UNGARIA MARE, după care oftează toți ungurii cărora le este nesuferită ziua de 1 Decembrie 1918, NU A EXISTAT. Nu a existat niciodată statul pe care susțin unii maghiari că l-a desființat *Tratatul de la Trianon*! La Trianon, dimpotrivă, a fost creat un stat și o țară care nu existase înainte de 1914: Ungaria, stat național suveran.

2. Regretele după cele două treimi din teritoriul ficțiunii numite Ungaria Mare și după cele câteva milioane de maghiari înstrăinați de țara lor prin aceste pierderi de teritorii sunt regrete lipsite de sens. **Nu poți să te plângi că ți s-a luat ceva ce nu era al tău.** Atâta vreme cât **în acele teritorii maghiarii erau dintotdeauna - și sunt și azi - o minoritate,** iar majoritată este altă etnie, nu mai poate fi vorba de nici un regret, de nici un drept de proprietate unguresc asupra acelor teritorii. **Între oameni serioși, oameni care au respect pentru regulile jocului, se termină orice dispută!**

3. Trezește 1 Decembrie 1918 amintirea unei Transilvanii ***administrată*** de la Budapesta? Nu mă mir. Numai că **pentru felul cum Budapesta a administrat Transilvania, din 1867 până în 1918, amintirile sunt de natură să arunce un blam aspru asupra Budapestei,** constituind un capitol jenant din istoria maghiarimii. **Dacă n-ar fi să amintesc decât strategiile și tertipurile dezonorante încercate pentru a-i maghiariza pe cei de altă etnie!**

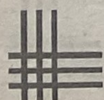
4. Au cei trei o simpatie specială pentru maghiari? Nu este un lucru de blamat în vreun fel. Dimpotrivă! Numai că asemenea simpatii trebuie traduse în termeni raționali! ***A simpatiza azi cu maghiarii înseamnă să-i ajuți să revină cu picioarele pe pământ, să nu mai vadă în Trianon ziua catastrofei naționale!*** Nu știu care este situația din celelalte teritorii revendicate de iredentismul maghiar, dar pentru Transilvania este sigur un lucru, la care rog să mediteze fiecare maghiar sau român ostil zilei de 1 Decembrie: **de la 1 Decembrie 1918 și până în decembrie 1989, populația de origine maghiară din România a crescut numeric, cu un spor demografic mai mare decât al maghiarilor din Ungaria...**

5. Sunt comentatori politici la Budapesta conform cărora Ungaria este amenințată grav de evoluția demografică a populației majoritare. Per total, populația Ungariei a scăzut sub 10 milioane, dar nu numai numărul, ci și procentul de maghiari din Ungaria este în scădere. Ne-maghiarii din Ungaria sunt tot mai mulți! Unele voci nu se sfiesc să tragă semnalul de alarmă cel mai grav, evocând spectrul extincției etnice..

Acceptând strict teoretic un asemenea scenariu, cred că este potrivit să facem o delimitare: un asemenea scenariu catastrofic poate fi luat în calcul pentru maghiarii din Ungaria, dar nu și pentru cei din România.

Jucându-ne cu ipotezele mă pronunț astfel: dacă există vreun pericol de dispariție a maghiarimii din Ungaria, asemenea pericol nu este valabil și pentru maghiarii din Transilvania, care au, conform datelor statistice, toate șansele să supraviețuiască în condițiile social-politice pe care statul și poporul român le-a oferit tuturor minoritarilor după 1 Decembrie 1918!

Cu alte cuvinte, mai clare: **pentru maghiari ca entitate pericolul și necazul nu vine de la așa-zisa pierdere a Transilvaniei! Transilvania, după instalarea administrației românești, a fost un teritoriu al prosperității maghiare, al creșterii demografice etc.** Nu am datele necesare, dar cred că dacă s-ar face un calcul exact și corect, complex, se va ajunge la concluzia că Transilvania este spațiul în care maghiarimea a propășit cel mai mult după 1918, în comparație cu maghiarii din alte teritorii!

6. Previziuni sumbre se fac şi pentru noi, românii, pe temeiuri similare cu cele referitoare la unguri. Nu trebuie să-i iubeşti prea tare pe maghiari ca să-ţi dai seama că primejdiile sunt comune pentru noi şi pentru ei. Am spus-o întruna, dinainte de 1990: nu maghiarii sunt pericolul pentru români şi nu noi românii suntem cei care ameninţă viitorul previzibil al maghiarilor. Ci dimpotrivă: ***românii şi maghiarii au adversari comuni şi probleme identice de rezolvat. A instaura între noi un climat de tensiune şi adversitate înseamnă a da curs scenariului după care se poate produce catastrofa care ne dă atâtea insomnii!***

7. Este ziua de 1 Decembrie o zi care nu poate să nu nască tensiuni şi animozităţi între noi şi maghiari?

Dacă unii asta cred, îi invit, inclusiv şi îndeosebi pe cei trei preopinenţi, să fie oneşti şi ***să recunoască că ziua de 15 martie, ca zi cu atâta fast sărbătorită de maghiari, inclusiv de cei din Transilvania, prilejuieşte printre români amintiri mult mai dureroase: amintirea a mii de români ucişi mişeleşte în casele lor, nu pe câmpul de luptă ostăşească, militară!***

1 Decembrie, slavă Domnului, nimănui nu evocă amintirea unor maghiari ucişi sau torturaţi ori batjocoriţi de români!

...Cred că cele de mai sus sunt suficiente pentru numiţii Mircea Vasilescu, Adrian Cioroianu şi Liviu Antonesei ca să-şi facă mea culpa. Au fost poftiţi în casă şi puşi în capul mesei, la TVR 1, iar ei s-au hlizit la gazde cu vorbe necugetate, stricându-ne petrecerea la cei mai slabi de înger, care le-au dat vreo atenţie! Cazul meu...

Dar nu! Nu-mi pare rău că i-am ascultat cu atenţie, o atenţie aproape colegială! Cine n-are proşti, să şi-i cumpere! Ceea ce, din fericire, nu este şi cazul nostru! Avem destui! Dar din inepţiile auzite azi de la ei şi de la alţi comentatori TV, m-am ales cu o soluţie de compromis, imaginată ceva mai târziu, căznind la textul de faţă! Le dau dreptate într-o anumită privinţă: da, ne-ar trebui şi o zi de bucurie naţională, în condiţii meteo care să permită exuberanţei dionisiace să se dezlănţuie ca pe timpuri, acelea mai tracice. Zi care să nu înlocuiască ceea ce e de neînlocuit, ziua de 1 Decembrie, ci să i se adauge. Şi nu cred că ar putea fi zi mai potrivită decât **15 august, care deja este o zi de mare sărbătoare, în mai toate familiile.** S-o facem în mod oficial a tuturor românilor, din motivele pe care le poate găsi şi imagina oricine, o mulţime...

Ziua de 15 august se leagă deja de ziua de 1 Decembrie, numai că ne-a scăpat să desluşim acest semn dumnezeiesc: **Ceea ce s-a desăvârşit într-o zi de 1 Decembrie a avut începutul într-o zi de 15 august, de ziua Sfintei Maria.** Căci guvernanţii de atunci, în frunte cu familia regală, cu Ferdinand şi Maria, ca să ceară protecţia Cerului pentru ce va să urmeze, au decis **intrarea României în război la data de 15 august. 15 August 1916... 1 Decembrie 1918...** ***Cele două zile nu pot fi gândite decât împreună şi tot împreună trebuie să intre în Calendarul sărbătorilor de peste an ale Românilor.*** Împăcându-i astfel pe toţi românii, proşti şi deştepţi laolaltă, de-a valma, împărtăşindu-ne cu toţii, fiecare cum poate şi cât îl duce mintea, din aceleaşi bucurii şi satisfacţii numite valori naţionale. Căci avem nevoie şi de această Unire, mai mare decât cea Mare!

Ion Coja, Bucureşti

P.S.: Strâng mâna comentatorului TV care, la sfârşitul emisiunii, a ştiut s-o salveze rostind adevărul simplu, de bun simţ: ***"Iubirea de Ţară nu ţine seama de starea vremii..."*** Aferim!

***

PORTRETUL LUPTĂTORULUI LA TINEREŢE **(continuare din pag. 5)**

De ce **tânărul luptător** sărută o fată, apoi îşi ia puşca şi dispare în codru, în timp ce **Bodnarenko** apare numai explicând cum îi „învaţă Partidul" pe securişti să-şi folosească „sculele", adică informatorii? ***De ce primul este nobil, iar al doilea o batjocură a umanităţii?*** De ce nu are şi felcerul comunist vreo scenă sentimentală, intercalată cu vreun discurs extremist feroce de-al „fasiştilor"? ***Mai direct spus, de ce autorul îşi iubeşte unele personaje şi le urăşte pe altele?***

Ai fi dorit vreun personaj torţionar îndrăgostit, poate de iubita sau sora vreunui luptător anticomunist, din care situaţie să fi rezultat o dramă complexă? Ar fi ieşit teribil de fals, pentru că demonizaţii într-un asemenea hal de turbare nu se mai îndrăgostesc de nimeni şi de nimic, în afară de crimele lor.

Sau poate ţi s-ar fi părut mai onest ca legionarii (hai să le spunem aşa) să comită vreo crimă gratuită sau să facă vreun compromis măcar puţin murdărel, să simţi mai veridic fiorii „luptei pentru existenţă"? Ce păcat, ***nu au făcut compromisuri...***

Regretăm dacă povestea unor vieţi atât de pure li se pare unora plictisitoare. Dramele lui Shakespeare, cu eroi plini de contradicţii, bâjbâind la limita nebuniei, sunt, fără discuţie, mult mai interesante din punct de vedere literar, ***însă noi am dorit să strângem mâna lui Ogoranu, nu pe a lui Hamlet.***

De fapt, există un lucru pe care îl fac şi legionarii, şi comuniştii, în acest lung metraj: şi unii şi alţii fumează din când în când câte o ţigară. Şi culmea: comunistul arată odios chiar şi când face asta! Ar fi ajutat la ceva pentru „echitatea" filmului ca Ogoranu să-şi arunce cu vulgaritate ţigara, trăgând şi o flegmă, în timp ce torţionarul să fumeze într-un stil elegant?

Elemente legionare autentice

Înainte de a încheia, remarcăm faptul că există câteva minute din film pe care autorul pare să le fi realizat fără a se mai feri de nimic. Puţin după început, se petrece **o scenă pe care o considerăm cât se poate de legionară: împuşcarea unui trădător.** Nu necesită prea multe explicaţii, în afară de remarca făcută, mai demult, de Căpitan: dintre duşman şi trădător, dacă nu pot trage decât într-unul, omor trădătorul.

Momentul intră şi el într-o antiteză puternică cu crimele comuniste: numitul Prodan, după ce i se constată trădarea, este omorât fără multă vorbărie, dar parcă şi fără ură. Nu tortură sau altă răzbunare lentă, nici măcar o pereche de palme, ci doar gloanţe, simplu şi imediat.

Scene din film

Torţionarii iudaici sau , fie, torţionarii "comunişti şi atât", cum sunt ei prezentaţi pe peliculă, se gândesc la modalităţi mult mai perfide: smulg unghiile, dinţii, dau foc nevestei unuia plecat în munţi...

Desigur, spuneam mai devreme că unii critici ar fi fost mai satisfăcuţi de vreo crimă aleatorie, "haiducească", prin care să se mai echilibreze balanţa, dar pedepsirea trădătorului nu poate intra în această categorie. Şi repetăm: are darul de a plasa, fără multe cuvinte, faptele într-un context legionar, reuşind să treacă de cenzură.

Suntem de acord, totuşi, cu un alt reproş: titlul este luat de la un roman de James Joyce („Portrait of the artist as a young man" - "Portretul artistului în tinereţe") cu care acest material documentar nu are nici o legătură.

Şi, tot în legătură cu titlul, s-a mai ridicat şi obiecţia că, de fapt, nu este un portret, nici individual, nici colectiv. Corect. Şi nici nu putea fi, pentru că prea multe trăsături redate în acel portret ori ar fi fost false, ori, adevărate fiind, ar fi stârnit mânia şi veto-ul atotputernic al organizaţiilor evreieşti. Regizorul însuşi a declarat în interviul acordat cu ocazia lansării filmului în România că nu e prea fericit titlul ales, deşi la momentul respectiv i s-a părut bun, că acum i-ar pune alt titlu.

Cu toate neajunsurile însă, respectăm şi primim cu bucurie acest film, având în vedere epoca sluţită şi ciuntită de libertate în care ne facem veacul. Este rău că lucrarea primeşte doar nota 7, dar lucrările de la 8 în sus se ard imediat, iar autorii celor de nota 10 fac şi puşcărie în România. Oricum, mai nimic din ce vedem şi citim în general despre legionari nu merită măcar o notă de trecere...

Dacă, vreodată, vom privi la cinematograf vreun film mai îndrăzneţ, mai legionar decât atât, poate că în cronica pe care i-o vom face vom scrie şi: *"Uite, d-le Constantin Popescu, vezi că se poate? Ei cum au îndrăznit şi dumneata nu?"* Dar este prea puţin probabil să se întâmple aşa ceva, atâta timp cât nu se schimbă câteva lucruri foarte importante. *Mai are rost să le numim?*

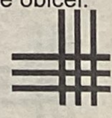
Până atunci, aşteptăm cu încredere şi celelalte două părţi ale trilogiei promise, cea despre Elisabeta Rizea şi cea despre fraţii Arnăuţoiu. *Să ne cinstească eroii, fie şi în măsura incompletă a posibilităţilor...*

Îi lăsăm pe "marii" critici să batjocorească mai departe, sclifosiţi, toate defectele de realizare. Suntem convinşi că le-a plăcut mai mult filmul care îl preamăreşte pe revoluţionarul comunist Che Guevara.

Cât despre realizările cinematografice care promovează până la saturaţie Holocau$tul, într-adevăr sunt toate "excepţionale", "ireproşabile", "sublime" etc. Puteau să fie făcute şi cu picioarele, că tot nu ar fi comentat nimeni!

NOTA REDACŢIEI: Luna aceasta am întrerupt trei dintre rubricile obişnuite *("Carte legionară", "Spiritualitate" şi "Istorie")* pentru a face loc unor subiecte care nu suportau întârziere şi pentru a onora corespondenţa interesantă primită, mai amplă ca de obicei.

Corespondență

ÎNSCENĂRILE, ARME EFICACE ALE DIPLOMAȚIEI

- Auto-atentatele de la 11 septembrie (III) –

(continuare din numărul trecu)

Ceea ce frapează cel mai mult la evenimentele tragice de la 11 sept. 2001 din New-York este faptul că foarte multă lume a știut că ele se vor produce și s-a procedat ca atare.

Cele câteva **exemple** mai importante **prezentate mai jos** pot întări cu ușurință această afirmație aparent hazardată .

Astfel, chiar din dimineața zilei de 11 septembrie, 16 mari agenții de media americane și-au trimis echipe specializate să filmeze cu maximă acuratețe evenimentele ce urmau să se desfășoare în preajma Turnurilor Gemene. Acestea și-au găsit amplasamente optime pe terasele blocurilor din jur iar două dintre ele s-au îmbarcat chiar la bordul unui helicopter, special închiriat în acest scop. La orele când cele două avioane deturnate de islamiști au lovit succesiv Turnul Nord (cel cu antenă) și apoi Turnul Sud, ca și ulterior, când s-au declanșat incendiile iar clădirile s-au prăbușit, fotografiile și filmările efectuate de cameramani profesioniști din cele 16 echipe au prezentat imagini formidabile, de mare promptitudine, acuratețǎ și ingeniozitate. De unde au știut cele 16 agenții de evenimentele ce urmau să se desfășoare nu este greu de ghicit, mai ales când știm acum că autoritățile SUA au fost avertizate de Siguranța Marocană cu cca. 2 luni în prealabil.

O altă dovadă de informare (avertizare) prealabilă a constituit-o selecția etnică produsă aparent întâmplător la tragedia de la Turnurile Gemene. Dintre cei peste 48.000 de oameni care lucrau în aceste două clădiri uriașe, 5240 erau evrei. In schimb, printre cei peste 3100 morți rezultați în urma tragediei nici unul nu era evreu. Cine i-a avertizat iar nu este greu de ghicit.

Cu cca. o oră înainte de impact, în fiecare din Turnuri au venit echipe de specialiști în informatică și din mai multe bănci au transferat mari sume de bani (dolari) în exterior. Valoarea cumulată s-a constatat ulterior că depășea 1,5 miliarde dolari . Banii au plecat mai întâi prin zonele cu fiscalitate "relativă" (Cayman, Bahamas, Fidji), ajungând ulterior la American Express, Societe Generale și Liban Orient Bank. In cazul băncii pariziene a izbucnit cu acest prilej și un mare scandal, în urma căruia directorul general Daniel Bouton și-a dat demisia, iar 6 religioși evrei au fost arestați.

Și în acest caz "specialiștii" care au lucrat la băncile din cele două Turnuri au știut de evenimentele care se apropiau și au făcut tot posibilul să plece înainte de ora 8,30 (ora New-Yorkului), adică cu mai puțin de 30 minute înainte de primul impact.

Pe la jumătatea lunii august unul din "marii" de pe Wall-Street, miliardarul Larry Silverstein, a cumpărat cele două Turnuri Gemene la un cost total de cca. 2 miliarde dolari, după care le-a asigurat pentru o perioadă de 99 de ani la valori consistente. Toate operațiile financiare au fost efectuate sub atenta supraveghere a Tribunalului din districtul Manhattan. După prăbușirea clădirilor, dl. Larry a recuperat de la societățile de asigurări câte 2,2 miliarde dolari pentru fiecare ansamblu. S-a câștigat astfel dublu, plecându-se de la o simplă (dar sigură) informație .

Tot în sensul informărilor prealabile se menționează un caz unic în desfășurarea activităților bursiere, anume o intensificare a tranzacțiilor după 01.09.2001, cum nu se mai văzuse până atunci. In acest sens mai multe publicații și importanți analiști ai afacerilor bursiere au semnalat raportul uluitor al vânzărilor de acțiuni (4.516) față de acela al cumpărărilor (748), raport în valoare absolută de 6,0375. Putem menționa că în mod normal acest raport este de 1, cu variații între 0,8 și 1,3. Situația este analizată cu uimire de "Associated Press " din 18.09.2001, de "San Francisco Chronicle", de Dylan Blamberg de la "Bloomberg Buissnes News" din 20.09.2001 și Morgan Stanley de la "ABC News " din 20.09.2001 care spune: "Dacă nu ar fi fost scurgeri prealabile de informații secrete ar fi trebuit să constatăm cea mai mare coincidență din istoria modernă a Burselor între un eveniment tragic deosebit și saltul brusc și nereversibil al tranzacțiilor din precedentele câteva zile ".

Să depășim acum capitolul informărilor prealabile și **să analizăm de ce s-au prăbușit Turnurile Gemene din New-York la 11 sept. 2001, în urma impacturilor** cu cele două avioane kamikaze.

In primul rând menționăm că în Spania (martie 2005, Barcelona) **un bloc turn înalt de 70 de etaje, conceput și construit tot pe schelet metalic, ca și "Gemenii" newyorkezi, a luat foc, a ars complet timp de două zile, dar tot nu s-a prăbușit singur,** scheletul său fiind dărâmat ulterior prin dinamitare.

Revenind la cazul evenimentului de la New-York, să amintim versiunea oficială a executivului american: *"kerosenul, combustibilul lichid pe care avioanele îl aveau în rezervoare, s-a scurs pe structurile celor 2 turnuri, a ars în întregime la cca. 800° C, producând o căldură uriașă, căldură care a afectat rezistența stâlpilor metalici, iar aceștia au cedat în final, după cca. 2 ore de combustie."*

Așa să fie oare?

Fiecare din cele două avioane kamikaze aveau în rezervoarele proprii cca. 55 tone kerosen, adică mai puțin de 70.000 litri combustibil pentru un avion. Ținem cont că suprafața de expunere pentru un etaj era de 4000 mp (podea) + 28.000 mp (pereți), s-au însumat 32.000 mp. Considerând doar un coeficient minim de aderență de 0,1 litri kerosen la 1 mp, rezultă o acoperire de 3200 litri combustibil pentru un etaj sau 22 etaje pentru întreg volumul dintr-un rezervor .

Fotografiile luate din helicopter în timpul incendiilor, ca și măsurătorile paralele, atestă că, în dimineața zilei de 11 septembrie, un vânt intens (cca. 10 m/sec) bătea dinspre continent spre ocean, producând o atenuare a intensităților de ardere de cel puțin 30 % .

Să dublăm numătrul etajelor la care structura metalică a fost afectată de temperaturi de până la max. 800 °C (la etajele de impact) și să scădem din 80 (etajul lovit la turnul sud) cele 44 etaje potențial vulnerabile. **Rezultă astfel că la etajul 36 efectul termic a fost nepericulos pentru structurile metalice. Atunci de ce s-a prăbușit totul, inclusiv cele 6 etaje din subsol?** Aparent suntem în fața unui mister . Două amănunte sunt folositoare pentru confirmarea tezei de mai sus, și anume:

- La o fotografie a etajului 38 din Turnul Nord apare un set monitor – calculator în stare perfectă, deci căldura excesivă acolo nu a ajuns! Fotografia a fost făcută cu 4 minute înainte de prăbușirea turnului!

- Tot la etajul 38, dar la Turnul Sud, era sediul unei bănci care avea în stoc 4 tone aur sub formă de lingouri turnate în matrițe standard. Ajunse jos, după prăbușire, lingourile de aur au fost găsite fără nici o deformare termică. Reamintim că fierul se topește la 1560° C, iar aurul doar la la 960° C!!!

Toate constatările și exemplele de mai sus conduc la concluzia că teza oficială este stupidă și că nu căldura a fost vinovată de prăbușirea Turnurilor Chiar ipoteza unei sarcini suplimentare de maximum 200 tone - cât ar fi cântărit un avion - este ridicolă la o construcție de 290.000 tone, calculată să mai poată prelua încă o sarcină globală de 40 %, deci încă 116.000 tone!!

Și totuși.......?

<u>Cele două blocuri turn s-au prăbușit "prin implozie", adică au fost dinamitate cu mare pricepere de meseriași de prima mână.</u> Drept dovadă stau următoarele:

- chiar la tronsonul nord **antena uriașă s-a prăbușit vertical, deși normal ar fi fost să cadă spre latura unde a lovit avionul kamikaze;**

- cele 16-18 bubuituri care s-au auzit la fiecare turn în timpul prăbușirilor;

- deformarea completă a subsolurilor și a plăcii radier.

- praful de culoare gălbuie conținând sulf, care atestă că pe lângă dinamită s-a folosit și termat (amestec fin de pulbere de fier cu pulbere de alumină) pentru obținerea de temperaturi mărite în zonele necesare.

Laboratoarele Universității Columbia au măsurat efecte seismice atât la impactul avioanelor cu Turnurile Gemene (0,7 grade Richter pentru Turnul Sud și 0,9 pentru Turnul Nord), cât și la prăbușirea celor două clădiri (2,3 grade Richter pentru Turnul Nord și 2,1 grade Richter pentru Turnul Sud). **Aceste valori sunt foarte mici și nu justifică în nici un fel prăbușirea celui de al treilea turn W.T.C.-7 situat la peste 140 m de celelalte două.**

Mai avem deci încă un mister în față? In nici un caz!

Cel de al treilea turn s-a prăbușit pentru că și dispariția lui era absolut necesară, căci în acest turn se aflau în ziua de 11. 09. 2001:

- un sediu CIA pentru controlul întregii situații;
- arhivele concernului financiar ENRON, instituția ce a păgubit contribuabilii americani cu peste 76 miliarde dolari, ajungând în final la faliment;
- arhivele firmelor falimentare controlate de Marvin Bush, fratele mai mic al președintelui George W. Bush;
- sistemele ultra perfecționate de balizare și comandă / control al zborurilor aeriene de mare precizie.

Balizare ... ?! Pentru ce și, mai ales, cum?

Răspunsul necesită în prealabil o mică explicație.

La începutul anului 2002 I.A.C.A. (Autoritatea Aeronautică Civilă Internațională) a fost sesizată de precizia avioanelor-pirat care, la 11.09.2009, au lovit chiar din prima încercare Turnurile Gemene. Această instituție de mare prestigiu a realizat **un sondaj apelând la 300 de piloți experimentați,** toți având la activ minim 10 ani de serviciu pe avioane de cursă lungă, în zboruri intercontinentale. Aceștia au fost **supuși la teste directe și pe simulatoare adaptate la situațiile de la 11.09.2001 din New-York** S-a constatat în final că doar 8 piloți ar fi putut lovi cele două blocuri din prima manevră, așa cum s-au petrecut faptele în realitate. **8 piloți experimentați din 300, adică doar 2,67%!!**

Și atunci, cum au reușit niște tineri insurgenți, "căliți" doar prin niște aeroporturi particulare din California (unde au pilotat mini avioane , să facă ce n-au putut realiza sute de piloți experimentați?

Simplu! După ce au capturat cele două avioane islamiștii au forțat piloții acestora să treacă pe comandă automată. Restul s-a făcut de **specialiștii C.I.A.aflați în W.T.C.-7, cu aparatura de radio-emisie amplasată din timp în această clădire, folosindu-se în paralel balizele radioemițătoare montate atât pe Turnurile Gemene, cât și pe W.T.C.-7.**

Sperăm că tot ansamblul de explicații și observații prezentate în acest articol au dezvăluit adevărul despre cele petrecute la New-York în dimineața zilei de 11.09.2001, cu tot tragismul faptelor și cu tot cinismul criminal al autorităților americane.

Ar mai fi de adăugat că, pentru anchetarea scandalului obsceno-sentimental dintre fostul președinte Bill Clinton și asistenta sa, Monica Levinski, executivul SUA a cheltuit 40 milioane dolari, în schimb, pentru evenimentele de la 11.09. 2001, doar 0,6 milioane dolari s-au considerat suficienți pentru investigații!

Mai mult, "victima morală" din scandalul menționat, d-na Hillary Clinton, este astăzi secretarul de stat al executivului american, adică numărul doi în ierarhia politică din SUA.

Pentru așa ceva, Caragiale ar fi spus: *Bravos, națiune! Halal să-ți fie! Semnat ... restul lumii!*

(continuare în numărul viitor)

Ion Boiangiu, București

Zig-zag prin Nordul Bucovinei

CERNĂUȚI – HOTIN – STOROJINEȚ - HERȚA (VI)

(continuare din numărul trecut)

Am avut inspirația, în dimineața următoare – precedentele două zile dedicându-le interesantelor obiective turistice și culturale din Cernăuți – **să vizitez redacția unui alt ziar românesc**, anume **„LIBERTATEA CUVÂNTULUI"**, care își are sediul într-o clădire veche din centru, pe strada care poartă numele celui mai mare poet polonez, A. Mickiewicz.

Am avut o surpriză plăcută întâlnind aici, prezenți la lucru în câteva camere, cca. 10-12 tineri mânuitori ai condeiului. S-au bucurat de prezența mea, mi-au pus o sumedenie de întrebări, care mai de care mai variate, începând de la interogarea asupra părerii mele despre starea orașului lor și a lipsei ziarelor românești la chioșcurile de pe principalele lor artere de circulație.

Mi-au prezentat ziarul de 12 pagini cu aspect grafic plăcut, fotografii color și un conținut care reflectă problemele sociale, culturale și politice ale populației românești din toată regiunea.

Seara, la hotel, am citit cu plăcere conținutul ziarelor primite, titlurile articolelor spunând totul, nemaifiind deci cazul a mai face comentarii. Iată câteva titluri de articole: *„Sărbătoarea cărții la Casa Națională a Românilor"*, *„Jubileul teatrului popular de amatori «Miorița» - 50 de ani"*, *„Gh. Mihailiuc, un strălucit exemplu al intelectualului român din Bucovina"*, *„Golgota lui Onofiicìuc"*, *„Destinul foștilor deportați întorși la vatra stămoșească"*, *„Cuvânt de suflet și de nemurire românească"*, *„Abecedarul românesc, prima carte a editurii «Buknek»"*, *„Duminica Mironosițelor la Mânăstirea Leorda din comuna Pătrăuții de Sus, raionul Storojineț"*, *„Unitatea limbii române"* (autoarea articolului, d-na Alexandrina Cernov, arată că Prutul nu marchează o graniță lingvistică)", *„La Herța, un frumos omagiu adus lui Gh. Asachi"*, *„Locuitorii din Marsinți, raionul Sulița, țin la tradițiile populare"*, *„De vorbă cu un fost deportat, Gh. Bilencu din comuna Priscăreni"*, *„Muzeul etnofolcloric din Pătrăuții de Jos, la un deceniu de existență"*, *„Rugul aprins al conștiinței de Neam"* și multe articole pe care, din lipsă de spațiu, nu le mai pot enumera.

Numele celui care conduce acest ziar: redactorul- șef Romeo Crăciun.

Un tânăr din redacție s-a oferit să-mi fie ghid prin centrul Cernăuțiului, timp de câteva ore, pentru a puncta anumite aspecte din trecutul istoric al Cernăuțiului.

Am fotografiat o fantezie arhitecturală: balcoane gemene la clădiri diferite, apoi alte case monumentale împovărate de propria istorie: Banca orașului din Piața Unirii, fosta clădire a *Băncii Comerciale Române* (pe ferestrele cu grilaj din fier forjat se văd inițialele *BCR*); clădirea *Poștei* (având aspectul de mic palat, înălțat în perioada interbelică după proiectul arh. C. Nănescu).

Tot în această perioadă, 1920 – 1940, Statul Român a construit o serie de alte clădiri și edificii importante, investind fonduri însemnate. S-a realizat un cartier nou, *„Cartierul funcționarilor"*, cu străzi liniștite și curate, cu vile cochete în stil românesc, dintre care se ridică impunătoare clădirea ce a adăpostit fostul *Palat al Grănicerilor*.

Firește că administrația ucraineană nu specifică niciodată rolul remarcabil pe care l-au avut românii în înfrumusețarea și modernizarea orașului: totul se limitează la edilii austrieci, așa cum am arătat în articolele anterioare. Dar pe străzile Cernăuților răsună și astăzi ecourile marilor înfăptuiri ale trecutului românesc!

Am zăbovit în fața clădirii care a adăpostit *Casa Asigurărilor Sociale* din Cernăuți și, mai ales, în fața clădirii fostului *Cămin de ucenici „Ion Nistor"*, modernă și spațioasă, în prezent adăpostind Facultatea de Medicină.

Mi-am încheiat raidul alături de colegul de la ziarul *„Libertatea Cuvântului"*, care s-a dovedit, după cum se vede, a fi un excelent ghid, vizitând **CETATEA ȚEȚINA**, situată la **Vadul Prutului** pe o colină abruptă în partea de **nord-vest** a orașului, **principala fortificație înspre frontiera de miazănoapte a Moldovei**, menționată documentar într-un hrisov din anul 1395.

De plan patrulater, cetatea avea în colțuri câte un turn, iar în mijloc se aflau clădirile destinate garnizoanei.

În anul 1404, în *Tratatul* încheiat între domnul Moldovei, Alexandru cel Bun, și regele Vladislav Iagello al Poloniei, se arată că cetatea și întreg ținutul Cernăuților se găseau la acea dată pe teritoriul Moldovei.

Cetatea Țețina s-a năruit de-a lungul vremii, în prezent aflându-se în **ruină**, numai câteva porțiuni din structura zidurilor de piatră ale unui turn de veghe amintind, peste secole, de vrednicia strămoșilor noștri.

Terminând raidul descris succint mai sus, am vrut să iau legătura cu **poetul Vasile Tărâțeanu**, fondatorul și editorul ziarului **„*ARCAȘUL*"**, ajuns la nr. 271, un ziar foarte combativ, apărând drepturile românilor, nu de puține ori din această cauză intrând în conflict cu autoritățile locale. Un ziar de atitudine, curajos, militând pentru unitatea românilor și respectarea adevărului istoric.

Din păcate, nu l-am găsit acasă pe Vasile Tărâțeanu, dar m-am întâlnit recent cu el, luna trecută, la București, pe data de **28 noiembrie, când Asociația „*Pro Bucovina*"**, condusă de destoinicul col. Gălan, **a organizat aniversarea a 92 de ani de la Unirea Bucovinei cu România.**

În fața auditoriului din sala AGIR poetul Tărâțeanu a arătat greutățile pe care le întâmpină românii care sunt supuși permanent pericolului de a-și pierde identitatea. Se reduc, an de an, numărul școlilor românești; nu există o librărie în care să se vândă cărți românești, bibliotecile publice din localitățile românești din regiune se află într-o stare deplorabilă. Ucrainenii sunt activi în distrugerea etniei românești... Bunăoară, în unele ziare ucrainene din regiune a început de câțiva ani o campanie murdară de calomniere și defăimare a unor personalități marcante ale culturii și spiritualității noastre, precum M. Eminescu, Aron Pumnul și alții. Unul dintre cei mai activi defăimători a fost Volodimir Starik, cel ce a scris un articol plin de invective în ziarul *„Molodoi Bucovineți"*, îndreptat împotriva geniului nostru național. Tot el a publicat un alt articol în *„Ceas"*, în care se pronunța împotriva deschiderii unei școli românești în fostul gimnaziu unde învățase Mihai Eminescu. Motivul: *„Migai"* (calomniatorul a schimbat și numele poetului, "rebotezându-l" din *Mihai* în *„Migai"*) ar fi un exemplu rău pentru elevi: *"învățătorilor le va fi rușine să vorbească elevilor lor despre Mihai Eminescu deoarece acesta a învățat foarte rău și de mai multe ori a fost exclus din gimnaziu pentru nereușită la învățătură"*!! (??!)

Românii, dar și unii ucraineni bucovineni sunt vizitați acasă și „interogați confidențial" dacă și-au luat sau nu cetățenia română și dacă da, trebuie să se prezinte obligatoriu la interogatoriu pentru a o justifica! Cifra acestora se vehiculează că ar fi în jurul a 50.000. ***Dar cum rămâne cu cei peste 100.000 de cetățeni ai Republicii Moldova cărora statul ucrainean le-a dat cetățenia ucraineană în pofida propriei legislații privind neadmiterea dublei cetățenii?***

Și o altă problemă actuală a românilor din Nordul Bucovinei: de ce nu se dă etnicilor români în întregime clădirea în care funcționează *„Casa Românească"*, și *„Societatea Mihai Eminescu"*, întrucât acesta este pe jumătate gol deoarece fostele birouri juridice s-au mutat, de curând, într-un nou sediu mult mai spațios?

Alte aspecte sunt ilustrate în numerele din octombrie și noiembrie în ziarul de înaltă ținută românească, *„Arcașul"*, care are pe frontispiciu deviza *„Altarul de jertfă a națiunii să fim și sufletul neamului nostru!"*

(continuare în numărul viitor)

Emilian Georgescu

Corespondenţă

ÎNDEMN LA NEUITARE

Sfârşit de noiembrie la Deva. Venim de la Tâncăbeşti, de la troiţa ce străjuieşte marginea pădurii. A acelei păduri intrate în istorie ca martoră a uneia dintre cele mai oribile crime politice săvârşite în România sec. XX.

La 72 de ani de la acel masacru, evenimentul comemorativ organizat anual de Mişcarea Legionară, ne-a înarmat sufleteşte. Lumina celor 14 torţe aprinse în memoria lui Corneliu Zelea Codreanu şi a camarazilor săi am fi dorit-o înălţată pe întreg cerul Ţării, pentru care ei au dat jertfa supremă, şi apoi coborâtă peste mormintele fără cruci. Am preluat acea lumină de la piciorul troiţei şi am purtat-o cu noi spre inima vechii Dacii, ca într-un maraton al credinţei şi al nemuririi.

Ajunşi la ***Casa de Cultură* din DEVA**, unde urma să se desfăşoare **SIMPOZIONUL DE MARTIROLOGIE** organizat de ***Asociaţia "Supremă Recunoştinţă"***, l-am întâlnit pe părintele diacon Corneliu Panţuru, cel care avea să prezinte, în absenţa autorului, una din cele mai profunde şi apreciate lucrări. Fire deschisă, comunicativă, părintele diacon ne-a mărturisit că are emoţii şi că este puternic marcat de misiunea ce-i revenea. I-am mărturisit şi noi, nu doar pentru a-l încuraja, că suntem stăpâniţi de aceleaşi trăiri sufleteşti, dată fiind importanţa morală a mesajelor ce le aveam de transmis. Am pornit împreună spre sala pregătită să găzduiască lucrările Simpozionului, plină deja, în care tinerii erau în număr încurajator de mare.

Pentru început s-a păstrat un moment de reculegere în memoria celor jertfiţi, rămaşi pentru vecie în memoria Neamului. A urmat o scurtă slujbă de pomenire, oficiată de părintele diacon ortodox Panţuru şi de preotul greco-catolic Sorin Szabo.

La masa prezidiului au luat loc reprezentanţi ai vieţii culturale şi religioase veniţi din mai multe regiuni ale Ţării.

Preşedintele *Asociaţiei "Supremă Recunoştinţă"*, prof. Oliviu Seleşan, anunţă că în cadrul Sf. Liturghii a zilei praznicului Sf. Apostol Andrei, la mai multe biserici ortodoxe aparţinând de Episcopia Devei şi Hunedoarei s-a făcut pomenirea eroilor martiri, victime ale prigoanei comuniste.

S-a trecut apoi la prezentarea comunicărilor, care au stârnit interesul tuturor participanţilor nu doar prin valoarea lor ştiinţifică, documentară, dar şi prin mesajele directe, percutante, transmise auditorilor. Ca să nu mai vorbim şi de puternica lor încărcătură emoţională, ce le-a conferit calitatea de adevărate lecţii de istorie şi patriotism.

Iată câteva din aceste comunicări deosebite:

- "Părintele Arsenie Boca - din documentele Securităţii" - autor Adrian Nicolae Petcu, cercetător la C.N.S.A.S. Bucureşti; mărturii inedite despre atenţia deosebită cu care era urmărit părintele, despre harul cu care fusese dăruit de Dumnezeu şi care îi punea de multe ori în încurcătură pe cei care nu-l slăbeau din ochi, despre curajul cu care îi înfrunta, ca şi despre refuzul categoric de a accepta vreun compromis.

- "România între martiraj, asumare a istoriei şi teroare ideologică. Consideraţii teologice şi bioetice" - autor preot prof. dr. Mihai Valică - lucrare de referinţă privind atitudinea pe care ar trebui să o aibă Biserica Ortodoxă faţă de martirajul din perioada comunistă, dar şi faţă de vremurile pe care le trăim acum. Iată doar **două dintre numeroasele citate** ce ar putea fi luate drept argumente :

"Astăzi se duce o luptă subtilă, la toate nivelurile societăţii civile sau eclesiale, de a fi eliminaţi luptătorii jertfitori şi sinceri împotriva răului şi a neorânduielii oculte, întrucât, dacă elimini luptătorii şi pe aceia care gândesc altfel decât sistemul, atunci poţi face ce doreşti cu un neam, cu un stat, cu o biserică sau o societate"; *"În cazul în care Biserica nu va condamna moral ororile unei dictaturi atee şi abuzive, înseamnă că ea devine colaboraţionistă cu sistemul, prin tăcere, contribuind prin aceasta la muşamalizarea istoriei, la relativizarea ororilor unui sistem ateu, la secularizare, şi va fi percepută de credincioşii ei ca împreună-asupritoare şi nicidecum slujitoare."*

- "Mişcarea C.A.D.A. - fenomen unic în istoria Armatei Române" - prezentare făcută de unul dintre membrii acestei mişcări, lt.col.(r) Viorel Tocan din Braşov.

Toţi cei prezenţi în sală au ascultat cu atenţie şi au înţeles acum, la mai bine de 20 de ani de la acţiunile ofiţerilor din fosta armată comunistă: cine a iniţiat *Mişcarea de revoltă împotriva neocomuniştilor* care acaparaseră puterea şi vroiau să-şi subordoneze sistemul militar, ca şi Ceauşescu, precum şi obiectivele urmărite de ofiţeri, printre care constituirea unei Armate moderne, fără activişti şi securişti, subordonată doar intereselor Naţiunii, înlăturarea cadrelor cu funcţii de conducere compromise în timpul Revoluţiei, ca şi a celor aflate încă în slujba Moscovei etc.

S-au prezentat şi aspecte inedite din perioada febr.-dec. 1990, inclusiv participarea unor reprezentanţi ai Mişcării la manifestări importante ale Societăţii civile de atunci: Convenţia pentru Proclamaţia de la Timişoara (aprilie), prima Întrunire a Rezistenţei Române Anticomuniste de la Braşov (sept.), constituirea Forumului Democratic Antitotalitar de la Cluj (oct.) şi altele.

Dacă acţiunile curajoase ale ofiţerilor din C.A.D.A. ar fi reuşit, România ar fi arătat altfel acum - s-ar fi democratizat nu numai sistemul militar, ci şi întregul mecanism politic, economic, social şi moral al României postdecembriste, Armata Română ar fi devenit, cu adevărat, un scut al integrităţii şi independenţei Ţării, şi-ar fi păstrat identitatea ei şi a Neamului Românesc.

Apoi ofiţerul membru al Mişcării C.A.D.A. din anii 90 ne-a prezentat Chemarea unei alte Mişcări, creată la Braşov în timpul lucrărilor Întrunirii Rezistenţei Române Anticomuniste din anul 2000. Scopul acesteia: de a continua lupta eroică a înaintaşilor noştri pe care îi comemorăm acum ca martiri ai Neamului, cei care în anii 1945 - 1955 au înfruntat cu arma în mână pe invadatorii care veniseră pe tancuri sovietice să ne impună prin forţă şi dictat, comunismul şi bolşevismul.

Mişcarea de la Braşov poartă numele de *Mişcarea Naţională de Rezistenţă*, ca şi cea din anii 46 - 48, şi îi îndeamnă pe toţi Românii să-şi învingă frica ce îi mai stăpâneşte încă şi să lupte pentru salvarea fiinţei naţionale.

- "Îndemn la neuitare" - un mesaj peste timp al luptătorilor din Argeş care au constituit la Nucşoara, în 1949, Gruparea "Haiducii Muscelului". Mesajul lor ne-a fost transmis, prin glasul sângelui, de către doi din urmaşii eroilor de atunci, deveniţi martiri: d-na Cristina Popescu, având-o alături pe d-na Laurenţia Arnăuţoiu.

Redăm **un citat din mesaj:** *"**Nu este întâmplător faptul că ne naştem într-o anumită familie, că aparţinem unui anumit Neam.** Eu, ca nepoată a preotului Victor Popescu, iar Laurenţia ca fiică a lui Anton, cel mai mic dintre fraţii Arnăuţoiu, suntem mândre că aparţinem acestui neam. Dumnezeu ne-a sădit fiecăruia dintre noi o misiune, ne-a hotărât o evoluţie în istorie. Fiecare dintre noi este responsabil de trecut şi dator să pregătească o cale pentru urmaşi."*

- „Asasinat politic şi martiraj – cazul Corneliu Zelea-Codreanu - comunicare susţinută de tânărul arheolog Marc Antoniu din Deva.

Ne-au fost prezentate mărturii din cartea de referinţă despre Mişcarea Legionară şi mai ales despre Corneliu Zelea-Codreanu, scrisă de Duiliu Sfinţescu, unul dintre apropiaţii Căpitanului în ultimii doi ani de viaţă ai acestuia.

Ne-a impresionat în mod deosebit reacţia celor aflaţi în sală care au amuţit ascultând descrierea barbariei cu care a fost săvârşită uciderea lui Corneliu Zelea-Codreanu şi a celor 13 camarazi ai săi în noaptea de 29/30 nov. 1938, deci acum 72 de ani.

Chiar dacă până atunci nu se vorbise aproape deloc despre subiectul principal al întâlnirii noastre acolo, în acea zi de praznic şi de comemorare, atmosfera creată în sală după ultima comunicare devenise propice prezentării **piesei de rezistenţă a Simpozionului: *Mesajul Mişcării Legionare.***

Cu o emoţie greu stăpânită, cel de-al doilea reprezentant al Braşovului, d-na Ileana Tocan Grigore a anunţat sala că are mandatul nepotului lui Corneliu Zelea-Codreanu, dl. Nicador Zelea-Codreanu (fiul lui Horia Zelea-Codreanu, ucis şi el la numai 41 de ani), de a prezenta *Mesajul Mişcării Legionare* către participanţii la întrunirea comemorativă de la Deva.

O linişte desăvârşită a cuprins din nou sala.

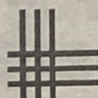
Eram nerăbdători să auzim conţinutul acelui mesaj care se lăsase parcă aşteptat până la momentul cel mai potrivit. *„Mai întâi doresc să vă spun că noi, braşovenii, reprezentanţi ai Mişcării Naţionale de Rezistenţă, venim aici de la Tâncăbeşti, de la troiţa Căpitanului. Cele două lumânări verzi pe care le-am adus cu noi au fost aprinse acolo, iar lumina lor ne-a călăuzit până aici, în centrul Ţării. Mă simt onorată de misiunea pe care o am de îndeplinit şi motivată în acelaşi timp de faptul că sunt, ca şi mama mea, fiică de deţinut politic, întrucât tatăl meu, colonel în armata regală, a fost arestat şi închis pentru credinţa şi devotamentul său. Mama mea, acum în vârstă de 97 de ani, a avut onoarea să participe, în 1925, la nunta Căpitanului. Iar astăzi, aici, comemorăm nunta în Cer a martirilor ucişi pentru credinţa lor în Dumnezeu pentru dragostea de Neam şi Ţară."*

A fost prezentat apoi conţinutul Mesajului, care s-a încheiat cu îndemnul :

„Români, să nu vă mai fie frică decât de Dumnezeu din Ceruri!"

Ileana şi Viorel Tocan,

Braşov

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ

- premii în cărţi -

Condiţii de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariţiei revistei. Premiile se vor ridica de la redacţie.

CONCURSUL LUNII NOIEMBRIE, CONSTÂND DIN REZOLVAREA UNUI **ARITMOGRIF** (prin înlocuirea cifrelor cu literele corespunzătoare, **în <u>coloana</u> centrală** trebuia să se obţină **numele Fondatorului şi conducătorului Mişcării Legionare**, iar **<u>pe orizontală</u>, numele unor adepţi** ai acesteia).

a fost câştigat de data aceasta de doua persoane, fiecare urmând să primească premiul oferit de Redacţie (cărţile *"Mişcarea Legionară şi ţărănimea"* şi *"Mişcarea Legionară şi muncitorimea"* - Traian Herseni), **întrucât ambele au răspuns corect: Cristian Vonica din Bucuresti si Gabriel Stoica din Fagaras.**

IATĂ REZOLVAREA ARITMOGRIFULUI:

S	O	R	I	**C**	E	A	N	U
	N	I	C	**O**	A	R	Ă	
T	R	A	N	**D**	A	F	I	R
	S	T	U	**R**	D	Z	A	
B	O	R	D	**E**	I	A	N	U
	S	I	L	**A**	G	H	I	
I	A	S	I	**N**	S	C	H	I
	N	E	C	**U**	L	A	U	

ÎNTREBAREA LUNII DECEMBRIE: Care dintre persoanele din acest aritmogrif au fost *legionari* (cu functie si grad)?
PREMIU: *"Brazii se frâng, dar nu se îndoiesc"* (vol. 1) – Ion Gavrilă Ogoranu.

***

CHEMAREA Mişcării Naţionale de Rezistenţă

NOTA REDACŢIEI: Mişcarea Legionară şi *Mişcarea Naţională de Rezistenţă* sunt două **organizaţii total diferite;** publicăm acest apel întrucât **ne bucurăm că nu toţi românii au dezertat de la lupta naţională.**

În cele două apeluri ale noastre din lunile mai şi sept. 2010 am arătat cine suntem şi ce vrem. Pentru cei la care aceste apeluri nu au ajuns, facem următoarele precizări :

1. Ne numărăm printre braşovenii care s-au implicat în toate acţiunile civice din anii 1990, pentru **a contracara consolidarea neocomunismului** şi a înfăptui idealurile de libertate ale înaintaşilor noştri, care ne-au însufleţit şi în Decembrie 1989: am susţinut din toată inima acţiunile ofiţerilor din *C.A.D.A;* am fost organizatori şi participanţi activi la maratonul protestatar al Pieţii Universităţii (Piaţa Sfatului din Braşov); am acţionat permanent pentru aflarea adevărului despre crimele săvârşite în Revoluţia din Decembrie 1989; am contribuit la organizarea întrunirilor Rezistenţei Române Anticomuniste de la Braşov, la ultima întrunire iniţiind constituirea Mişcării noastre, a cărei temelie am aşezat-o în casa de la Nucşoara a Elisabetei Rizea;

2. Avem ca preşedinte de onoare un Român din Piatra Neamţ, dl. Grigore Caraza, cu 21 de ani de suferinţe în temniţele comuniste; el şi alţii ca el sunt sprijinul nostru moral.

3. Vrem să fim şi vom fi continuatorii Mişcării Naţionale de Rezistenţă din anii 1946-48, ai cărei membri s-au opus comunizării şi bolşevizării Ţării; iar acum, noi **ne vom opune consolidării dictaturii neocomuniste care a condamnat formal comunismul, dar îl slujeşte cu toată osârdia şi acţionează pentru îngenuncherea şi exterminarea românilor;**

4. Vom trece în scurt timp la realizarea primului obiectiv din cele pe care ni le-am propus pentru următorii doi ani: demiterea actualului preşedinte al Ţării pentru grave şi repetate încălcări ale Constituţiei, pentru ştirbirea onoarei şi demnităţii naţionale şi a prestigiului României în Europa şi în lume - iar pe cale de consecinţă, pentru că a devenit un mare pericol pentru însăşi fiinţa acestui Neam.

Va trebui să strângem un număr de cel puţin 6 milioane de semnături, mai multe decât au adunat în urne cei care-l slujesc. Aceasta va oferi aleşilor noştri în Parlament prilejul să-şi dovedească loialitatea şi respectul faţă de cei pe care-i reprezintă. Totodată, va reprezenta motivaţia şi chiar obligaţia de a-l suspenda pe Traian Băsescu din funcţie şi a organiza Referendumul.

În felul acesta vom evita un nou Decembrie 1989, noi victime din rândul neamului nostru, atât de încercat de-a lungul istoriei. Trebuie să avem în vedere că ***teama de care mai suferă încă o parte dintre noi se transformă pe zi ce trece în disperare şi în hotărârea de a nu se mai lăsa jefuiţi şi umiliţi.***

După demitere vom aduce în faţa electoratului un candidat la funcţia supremă în Stat, care să fie candidatul nostru, al tuturor Românilor: bun român şi creştin, patriot, un om cu demnitate şi onoare, pentru care jurământul cu mâna pe Biblie este sfânt. Un candidat pe care ni l-am dorit încă din Decembrie 1989, dar nu l-am avut până acum.

Pentru desemnarea lui se va întruni *Sfatul Ţării*, format din reprezentanţi ai tuturor provinciilor istorice şi tuturor categoriilor sociale.

Astfel, vom da şi un răspuns la întrebarea ce ni s-a pus în mod obsesiv: „Îl dăm jos pe acest individ care a reuşit să ne păcălească atâta timp, dar pe cine punem în loc?" Ca şi cum acest personaj sinistru ar fi cel mai nimerit dintre cele 22 de milioane de români, ca să ne scoată din marasmul în care ne-a adus!

Vom porni acţiunea de strângere a semnăturilor înaintea zilei Naşterii Mântuitorului, ca semn al voinţei noastre de renaştere ca popor creştin, cerând astfel binecuvântare.

Fraţi Români, ca să realizăm acest prim obiectiv avem nevoie de cât mai mulţi dintre voi. Ca urmare, îi chemăm să ne sprijine şi să fie alături de noi:

- pe acei buni Români care în 1990 au strâns 8 milioane de semnături pentru pct. 8 al Proclamaţiei de la Timişoara; pe familiile, pe prietenii şi apropiaţii lor;

- organizaţiile civice neînregimentate actualei puteri, care doresc, ca şi noi, să renască spiritul de solidaritate, de frăţie, acel spirit care ne-a unit şi ne-a dat putere în momentele grele prin care am trecut.

Vom face din nou acel misionariat din anii 90, când mergeam din casă în casă, sau ne instalam în locurile publice pentru strângerea de semnături; misiunea noastră de astăzi va fi mai uşoară, întrucât doar cei aserviţi puterii nu vor să recunoscă dezastrul spre care ne îndreptăm.

Să rămână în afara acţiunii noastre cei care nu cred în mântuirea Neamului Românesc prin credinţă, unire şi luptă, cei care vor să ia lumină nu de la Tatăl Nostru Ceresc, ci de la trimişii Anticristului pe pământ românesc, care vor să ne dezbine şi să ne învrăjbească pentru a ne subjuga.

Vom începe acţiunea noastră la Braşov cu acei oameni care şi-au păstrat curajul, demnitatea şi onoarea de Români şi Creştini. Avem credinţa şi încrederea că vom izbândi, iar această încredere o vom transmite tuturor celor care ni se vor alătura.

Mişcarea Naţională de Rezistenţă a primit binecuvântarea părintelui Iustin Pârvu de la Mânăstirea Petru Vodă, atât în anul 2000, la înfiinţare, cât şi anul acesta.

Fraţi Români, să nu uităm că fiecare zi scursă fără a acţiona, amână finalizarea scopului propus şi ne aduce noi suferinţe. Mai mult, celor aflaţi la putere le creează iluzia că ne temem să-i înfruntăm.

De aceea pilda Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918 trebuie să ne înfrăţească din nou, să ne unească întru credinţa şi lupta noastră!

În noi stă puterea de a ne hotărî viitorul, al nostru şi al Naţiunii, şi e momentul să folosim această putere pe care ne-o garantează Constituţia României!

Dumnezeu Să-i binecuvânteze şi Să-i ocrotească pe Români!

În numele ***Mişcării Naţionale de Rezistenţă*****,**
Preşedinte executiv,
lt.col.(r) Viorel Tocan Grigore
Tel. 0745509757, e-mail mnr_2000_bv@yahoo.com

Poşta Redacţiei

Revista se difuzează la diverse chioşcuri de ziare, la nivel naţional: în Bucureşti, în toate reşedinţele de judeţ, precum şi în alte localităţi.

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICADOR ZELEA-CODREANU
STR. BANUL DUMITRACHE NR. 35
SECT. 2, BUCUREŞTI, Tel.: (021) 2425471
Preţul unui abonament pt. anul 2010
- 50 RON pentru ţară (Bucureşti şi provincie);
- 70 RON pentru Europa;
- 130 RON pentru Canada, SUA, Australia.

DORIM DIN INIMĂ TUTUROR CITITORILOR NOŞTRI CRĂCIUN FERICIT!
ŞI UN AN NOU MAI BUN DECÂT 2010!
"LA MULŢI ANI!"
MULŢUMIM TUTUROR CELOR CARE NE-AU TRIMIS FELICITĂRI

Veronica Păun – Timişoara: Gen. Vlascov a luptat contra nemţilor în anul 1941; căzut prizonier în primăvara anului 1942, a făcut o întoarcere de 180°, luptând alături de germani împotriva ruşilor. Armata pe care o conducea era formată numai din soldaţi şi ofiţeri ruşi, toţi antistalinişti, cca. 20.000 de oameni (două divizii). Era o armată de elită, având uniformă distinctă, şi era excelent dotată cu armament de ultimă generaţie, s-a acoperit de glorie în multe lupte. Se pare că la începutul lunii februarie 1944 gen. Vlasov a fost prezent şi pe frontul de la Iaşi. În mai 1945 întreaga armată s-a refugiat în zona britanică din Germania. Dar britanicii i-au predat, la rândul lor, sovieticilor! Stalin nu i-a deportat în Siberia, ci i-a mitraliat pe toţi, de cum coborau din vagoanele închise. Un adevărat carnagiu.

Ruxandra Ştefan – Craiova: Lapidarea este cea mai veche metodă de execuţie, practicându-se cu cca. 5.000 de ani înainte de Hristos. Este deosebit de crudă, osânditul fiind ucis cu pietre şi este şi astăzi folosită în unele ţări din Africa şi Asia (Afganistan, Iran, Somalia, Arabia Saudită, Sudan şi Nigeria). Sentinţa este dată, în general, de un monarh sau de justiţie, iar osânditul este îngropat până la piept, restul corpului fiind expus pietrelor aruncate din mulţime. Pietrele folosite nu trebuie să fie atât de mari încât victima să moară după trei lovituri, autorităţile asigurându-se astfel că osânditul va avea parte de o moarte lentă. Preoţii musulmani din România sunt extrem de rezervaţi atunci când vine vorba despre acest subiect, amintindu-ne doar că islamul este „religia păcii" - care nu cunoaşte însă termenul de iertare şi care, spre deosebire de creştinism, nu dă a doua şansă păcătosului, să se căiască. În timp ce Mântuitorul este iertător, „Alah a voit să adeverească adevărul cu vorbele sale şi să-i nimicească pe necredincioşi până la ultimul".

Liviu Pop – Cluj: Într-adevăr, astăzi se cunosc prea puţine fapte din viaţa prinţului Nicolae, fratele regelui Carol al II-lea. S-a născut la Sinaia în anul 1903 şi a locuit în România până în anul 1937 când a fost silit să plece în exil unde a murit în iulie 1977. Principele persistă în amintire fie în uniformă de ofiţer de marină, zvelt, cu şapcă albă, tinerească, trasă pe un ochi, fie la volanul maşinii sale sau skiind pe pantele abrupte de la Sinaia sau de la Saint Moritz. Originea regală nu l-a împiedicat însă a se căsători în 1931, la Tohani, cu Ioana Dolete, divorţată de Radu Săveanu. Nu s-a implicat în probleme de politică, dar simpatia lui pentru Mişcarea Legionară era de notorietate publică. În 1934 prinţul Nicolae dona un teren de două hectare şi materiale de construcţii la Rarău, pe munte, la poalele Pietrelor Doamnei, pentru o casă de odihnă dedicată legionarilor, fapt care a trezit un mare ecou. Pentru că devenise popular, mai ales în rândurile studenţimii, dar, mai ales, din cauza simpatiei sale declarate pentru Mişcarea Legionară, i s-au luat toate drepturile şi funcţiile, şi chiar numele, iar în luna martie 1937 a fost expulzat din ţară. Pretextul a fost găsit în căsătoria sa neconformă rangului, cu Ioana Dolete, de care prinţul nu vroia să se despartă. Prinţului Nicolae i-au luat partea personalităţi politice de prim plan: Iuliu Maniu, N. Iorga, Gh. Brătianu – şi, evident, Mişcarea Legionară, atunci aflată spre apogeu. Dar nu s-a putut face nimic: principele a fost trimis în exil. După 1948, anul abolirii monarhiei, principele Nicolae a constituit un pol de atracţie puternic pentru personalităţile politice refugiate în străinătate ca Grigore Gafencu, Stelian Popescu, V.V. Tilea, gen. Rădescu, basarabeanul Anton Crihan, Mihail Fărcăşeanu şi mulţi alţii. Vocea exilului a constituit-o însă grupul legionar, mai vivace şi mai bine organizat, care apărea în contrast cu celelalte elemente politice răzleţe şi buimăcite de evenimentele pe care nu ştiuseră să le prevadă. Principele Nicolae nu a făcut însă nici o discriminare, pentru el, legionarii şi toţi ceilalţi erau români şi atât! El a făcut să apară la Madrid revistele „Libertatea Românească", „Fapta" şi editura „Factum", dotată cu o mică tipografie proprie, şi a susţinut mai mulţi ani în şir Biblioteca din Freiburg. La baza acţiunilor sale stăteau legionari˝ cu asentimentul triumviratului Gârneaţă – Iasinschi – Papanace şi independenţi în frunte cu gen. Ion Gheorghe, fostul şef al Misiunii Române de la Berlin. În 1957 a organizat la Madrid, „Săptămâna Românească" care s-a ridicat la un nivel superior datorită unui program de o calitate deosebită. Printre mulţi alţii, legionarii şi-au făcut simţită prezenţa prin glasurile lui Horia Vintilă, Horia Stamatu, prof. Ion Protopopescu, George Racoveanu, Ilie Gârneaţă, Vasile Iasinschi. Într-o ultimă dorinţă, principele Nicolae a cerut ca osemintele să-i fie duse în Ţară, când se va putea – şi, mai ales, unde se va putea: în cripta Mănăstirii de la Curtea de Argeş, lângă marii regi şi marile regine, sau la Snagov, unde a trăit ultimii ani în ţară (vila a fost folosită între anii 1940-1944 de către mareşalul Antonescu), sau la Sinaia, unde se născuse. Până atunci însă, pincipele Nicolae odihneşte în cimitirul din deal de la Lousanne, alături de soţia sa, Ioana.

Ioan Dedu–Ofenbach – Germania: Vă mulţumim pentru cadoul inedit, placa înregistrată la renumita casă „Columbia" de Nellu Manzatti care interpretează două cântece, „Mesianah" şi „Oh! Donna Clara", acompaniat de orchestra „Wihte Star". Placa are valoare sentimentală deosebită, dar, din păcate, nu poate fi ascultată, din lipsa mijloacelor tehnice de acum şapte decenii: patefonul cu manivelă şi cutia cu ace! Sperăm să găsim vreun colecţionar de antichităţi care să aibă un gramofon sau patefon astfel încât să putem audia placa de ebonită a lui Mânzatu. E interesant de ascultat renumitul compozitor legionar cântând el însuşi, şi încă muzica "uşoară" a anilor 30! Am primit recent şi cea de-a doua surpriză cu parfum de epocă, trimisă de dvs., cartea lui Nellu Manzatti, apărută la „Biblioteca Română" din Freiburg în 1970, un studiu muzical de 100 de pagini asupra operei „Traian în Dacia" a lui Giuseppe Nicolini, compozitor italian din sec. al XVIII-lea. În funcţie de spaţiu, deşi tema tratată nu este pe specificul ziarului, vom încerca să-i facem o scurtă prezentare.

Emilian Ghika

Periodic editat de "ACŢIUNEA ROMÂNĂ" ISSN 1583-9311

Redactor şef: Nicoleta Codrin

Colegiul de redacţie: Emilian Ghika, Ştefan Buzescu, Ionuţ Moraru, Corneliu Mihai, Ştefan Hâncu

Relaţii cu publicul: Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, Bucureşti - Vinerea, orele 15–17
(zona Circului – inters. cu Ştefan cel Mare, colţ cu str. V.Lascăr)
Tel.: (021) 2425471 sau 0745 074493
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

